

VARFÖR ÄR VI INTE ETT SAMFUND?

 En förmån att få vara tillbaka här i talarstolen igen, efter att ha varit borta omkring tre månader, antar jag. Ekorrarna har haft en svår tid, det har jag också. Men å, nu är det avkoppling, och man känner mer för att gå in i tjänsten igen. Och nu väntar jag mig att få börja den här kommande veckan, den här kommande onsdagskvällen, med en — en väckelseserie just här i tabernaklet. Och om Gud vill, har jag liksom . . . Herren har lovat mig en annan och ny slags verksamhet. Och om Han behagar göra det, hoppas jag att få börja med den — den här nya sortens verksamhet den här kommande veckan, här i tabernaklet, som den första platsen.

² Och sedan har jag inga planerade möten, utom bara Australien och Nya Zeeland, för den här kommande januari. Och så kallar broder Osborn till ett gemensamt möte, som jag liksom lovade honom här för någon tid sedan, i Tulsa, men lite senare, men vi är inte säkra på det där än.

³ Det var förvisso gott, broder Jeffreys, att få skaka hand med dig här borta och även att få höra din pojke sjunga den där sången, och dig spela. Jag tycker liksom om det där, fader och son. Tycker inte ni om det? ”Uppfostra ett barn på den väg, det ska vandra!” Det är riktigt, herr Guenther, ni — ni vet, att det där är rätt, båda två. ”Uppfostra ett barn på det sätt som det bör vandra, så går det inte därifrån, då han blir gammal.” Och det är sant. Det kan hända ibland, att han går bort ifrån den, men den kommer inte att gå bort ifrån honom. Förstår ni? Den kommer — den kommer alltid att stanna kvar hos honom. Den där tidiga utbildningen och vad han än har blivit uppfostrad att göra, det kommer — det kommer förvisso att stanna kvar hos honom. Det här är nu . . .

⁴ Jag träffade broder Jeffreys där ute och jag sa: ”Broder Jeffreys . . .” Jag tänkte, som ni vet, är jag alltid glad att få se någon av mina besökande bröder här, men en sådan här kväll för en besökande broder att komma! Det här är en kväll bara för de människor, som kommer till tabernaklet, strax före den här väckelseserien. Det här är kvällen . . . Vi vill ta ikväll, och imorgon förmiddag, och imorgon kväll, enbart om vad vi tror här i tabernaklet, för att — att repetera det om igen. Vi har några väldigt udda trosuppfattningar, mycket egendomliga, men på ett eller annat sätt finner vi dem i den här Bibeln. De verkar finnas där helt all right.

⁵ Och om det nu skulle finnas en främmande broder eller syster här, som tillhör ett visst samfund, eller — eller inte håller med, som bara sitter med på det här ikväll, vill vi att du ska veta, att du är

fullkomligt välkommen. Ser ni, ni är så välkomna som ni bara kan vara. Men nu hoppas jag. . . Och vi gör det här ganska grovt. Så om det verkar som om du inte håller med om det, tja, då gör du, som jag gör, då jag äter körsbärspaj. Och då jag äter körsbärspaj, som är min älsklingsrätt, alltid, då jag. . . Då jag äter pajen, om jag stöter på en kärna, kastar jag inte bort pajen. Jag — jag kastar bara bort kärnan och fortsätter bara att äta paj. Så, eller liksom då man äter kyckling. Nu tycker ni om kyckling allesammans, ser ni. Och då ni träffar på benet, slutar ni inte, ni går bara runt benet och fortsätter att äta kyckling. Ja, det är så, ni gör ikväll, med vad jag säger här, ni bara. . . Då ni träffar på någonting, som ni säger, ”Jag — jag kan nu bara inte. . . Jag sitter bara i det här, som små Församlingläror, i de här tre kommande mötena. De repeterar bara liksom, vad de — vad de tror och går igenom det.”

⁶ Och närapå enda sättet, som man kan få en person att tro Det, är att slå fast Det så hårt, att de måste förstå, att Det Där är det, som är rätt. Det är enda sättet man kan få det att fastna. Precis som en vän till mig, herr Wood, som jag har varit tillsammans med, om man bara slår in en spik halvvägs in, och brädan är helt lös, kommer vinden att blåsa ner den ganska snart. Utan man måste slå in den, få den att fastna hårt. Så om jag nu gör det här riktigt ohövt på en del av de här ställena, och för er besökare ikväll som sitter med, så försöker jag inte att stöta bort er. Jag försöker bara slå fast för den här församlingen, vad vi tror på. Alla som förstår det nu riktigt bra, säg ”Amen”! [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] All right. Det är — det är okej. Och nu vill jag bli färdig med det här. Och så — så. . . De spelar in det, osv., så att senare, om de då vill ta reda på, vad vi verkligen står för, och vilka grunder som vi står på, kommer de här inspelningarna att tala om det. Och så gör vi det här allt som oftast, för det kommer in nya människor och — och vi går vidare. Och nu kommer vi inte att kunna gå igenom alla församlingens Läror, utan bara några av dem, som vi vill tala om. Och nu, onsdag kväll, börjar i alla fall. . .

⁷ Nu måndag och tisdag ska jag fara bort för att be och göra mig redo för helbrägdagörelsemöte. Och ni kan ringa på telefonerna, eller var ni än vill, och hämta in vemhelst ni vill, till den här kommande väckelseserien. Och säg till dem, att inte komma och ha bråttom nu, inte komma och säga: ”Jaha, nu ska jag springa in och få förbön ikväll. Och imorgon kväll är det. . .” Så gör man inte. Kom in och lyssna en stund, för vi vill ta oss tid och lägga ut Ordet så noggrant, att djävulen inte ens har en liten gnutta utrymme att röra sig på. Och då du sedan låter din tro löpa ut till sitt slut, tills du börjar tro, låt då ditt undermedvetna börja handla, då kommer Guds tro att stödja det. Då kommer du att gå raka vägen ut. Förstår ni?

För din tro kommer inte att göra alltför mycket. Ditt undermedvetna måste röra sig i den riktning som din tro rör sig,

och sedan flyttar Guds tro in bakom och bekräftar alltsammans. Förstår ni? Men om det är din tro: ”Ja, då, jag har den just nu!” Och även ditt undermedvetna, som rör tillbaka hit och säger: ”Jag undrar om det kommer att fungera på mig.” Det kommer inte att göra det, just då. Förstår ni? Så vi vill, att det här ska vara ett riktigt helbrägdagörelsemöte. Och innan jag tar in någon i rummen, osv., för helbrägdagörelsen eller de här nya mötena, vill jag, att de verkligen ska förstå, vad de kommer in dit för. Så kom bara ihåg det, och kom och besök oss, så blir vi glada över att ha er här.

⁸ Kom nu ihåg, att i morgon ska vi nu fortsätta med Församlingsläran! Och i morgon kväll på samma sätt. Nu är ni välkomna att komma, och vem som helst kan komma. Vi är alltid glada att få se vem som helst. Men det här i kväll nu är bara riktat till de människor, som går i tabernaklet här, som — som är uppfostrade i den här Läran. För ute på fältet, det evangeliska fältet, tar vi bara upp Skrifternas verkligt grundläggande evangeliska Läror. Men här i tabernaklet har vi våra egna tankar och våra egna trosuppfattningar, som — som — som församling, och det är det, vi ska gå igenom i kväll.

⁹ Och innan vi öppnar Hans välsignade Ord, kan vi inte bara böja våra huvuden för en stunds bön?

¹⁰ Allsmäktige och mäktige Gud, som, innan världen någonsin började snurra på den första atomen, var du Gud. Du har inte förändrats ett dugg. Och då det inte finns några fler atomer, som håller den uppe, och det inte finns någon mer värld att hålla upp, kommer Du fortfarande att vara Gud. Du är till för evigt och från evighet. Du är Gud. Du hade aldrig någon början på dina dagar eller något slut på livet. Du kommer alltid att vara till. Och, Fader, eftersom du är oändlig och vi är ändliga, så ber vi om din gudomliga barmhärtighet, Gud, och inser, att denna vår ande ska smälta in i Evigheten, ut ur den här tidens element in i Evigheten. Därför, Herre, är vi här för att granska vår frälsning, för att se efter, hur vi står i ditt Ords ögon, och för att se efter, hur vi har det med våra erfarenheter. Lever vi så, som är till behag för dig? Vittnar vår ande med din Ande? Och stämmer vår undervisning med den här Bibeln? Och, Fader, må vi undersöka bägge sakerna noggrant i de kommande tre mötena! Bevilja oss det, Herre!

¹¹ Välsigna pastorn här, diakonerna, förtroendemännen och alla lekmännen, de människor som kommer till den här församlingen! Sedan jag var här, Herre, är det många, många, som jag inte ens vet deras namn, eller var de kommer ifrån, men jag är säker på, att du vet allt om dem. Och vi är här för det enda ändamålet i kväll, Herre, att ha gemenskap omkring det skrivna Ordet. Och ge oss Den Helige Ande i våra liv, så att vi kan sitta lugnt och nyktert och i gudsfruktan, och undersöka våra liv med hjälp av Hans Ord! Bevilja oss det, Herre!

¹² Och i den här byggnaden i kväll, Herre, finns mina bröder från församlingens olika faser. Och, Herre, jag är så tacksam, för att de är här för att umgås med oss. Kanske kan vi vara oense om små principer i Lärorna. Men i den här enda stora huvudprincipen står vi som förenade bröder i en front. Det, å Gud, må det stärka våra – våra grupper och vår. . . Och må Guds nåds och kärleks band vila över oss rikligen! Nu inser vi, Herre, att det här är ett alltför stort arbete för en människa att göra, för här ikväll betänker vi bestämmelseorten för själar, som är knutna till Evigheten. Så vi ber, att Den Helige Ande skall gå rakt in i Ordet, och ska lägga ut Det och förklara Det på Sitt eget sätt för oss, de saker som Han vill, att vi skall veta. Bevilja oss det, Herre! Och då de tre. . . Då tiden för mötena är över, må vi gå som en stärkt församling, som är förenad tillsammans, och förena våra hjärtan och alla våra mål, med våra med-medborgare i Guds rike, och gå framåt som aldrig förr!

¹³ Jag vill tacka dig, Herre, här i närvaro av församlingen och – och människorna, som är här, för att du nu gav mig flera veckors god vila. Jag känner mig fantastisk i kväll på grund av din Närvaro och din välsignelse. Å Gud, vi ber för brodern här, vår broder som är på väg utomlands, långt ner i de mörka, härjade länderna, där hans eget liv ligger som en måltavla. Å, Herre, välsigna vår broder Jeffreys då han far, och hans son och hans hustru, och ge honom stor tillväxt! Må han skära håll igenom mörkret tills Evangeliets Ljus lyser långt och brett! Hör oss, Fader, för vi ber denna bön i Herrens Jesu, din Sons, Namn. Amen.

¹⁴ Nu, ikväll, läser jag i min lilla Scofield-Bibel. Jag har just passerat tjugofem år, nyligen. Och jag kan fortfarande läsa den, men det blir ganska otydligt. Så jag skaffade mig ett par läsglasögon när jag studerar, och jag ska se, hur det fungerar i kväll för första gången.

Nu har jag ämnen, som det här, det där, "Måste Församlingen. . ." Å, många saker, om vi kan komma fram till dem. Ett av dem, "Varför kallas vi för Församlingen? Varför är vi inte ett samfund? Varför – varför tror vi på den eviga säkerheten för den troendes själ? Varför fördömer vi kvinnliga predikanter? Varför döper vi med nedsänkning? Och kommer Församlingen att gå igenom Vedermodan?" Och många av de här ämnena här, jag antar, att jag har femton eller arton av dem, för de kommande få kvällarna.

¹⁵ Så jag tänker, ikväll, till att börja med, till att sätta igång med, verkar det som att Herren lägger på mitt hjärta just det här ämnet, . . . *Varför är vi inte ett samfund?* Anledningen till att. . . Nu har vi ingenting emot andra människor som är i ett samfund. Vi har ingenting emot dem, men jag vill förklara, varför vi aldrig gick in i något samfund. Jag blev ordinerad i en liten baptistförsamling, som ni vet. Och baptisterna är inte ett

samfund, var det inte förrän helt nyligen, och nu håller de på att bli lika mycket samfund som resten av dem. Men anledningen till att vi aldrig blev ett samfund. . .

¹⁶ Nu är vi ju en organisation. Vi är en organisation, registrerad här i — i domstolarna som en organisation, en grupp människor som har organiserats tillsammans för att dyrka Kristus, men vi är inte i något samfund. Ingen kommer att bestämma över oss, ser ni. Det är inte något samfund. Det är — det är bara en organisation, en gemenskap bland kristna troende. Människor kommer hit till kyrkan. Och det här blir deras hemförsamling, om de vill komma hit, så länge de lever.

¹⁷ Och de kan komma hit och vara oeniga ifråga om allt, som vi predikar. Det är fullkomligt all right. Så länge man är en kristen, har man ändå gemenskap och en uträckt hand precis liksom resten av dem. Förstår ni? Om jag sa, att jag tror på att döpa med nedsänkning i vatten, och du trodde på bestänkning, och höll dig till det, skulle vi ändå vara precis de samma, som vi var, om vi båda var överens. Vi skulle kanske inte kunna se det exakt lika. Men så länge du är en kristen broder eller syster är du fullkomligt välkommen, ser du, varenda en.

¹⁸ Så vi har inget samfund, för jag tror att samfund delar upp broderskap. En del av dem kommer att säga: ”Nja, vi har ingenting i den där väckelsen att göra. Det där är metodisternas väckelsemöten.” ”Nja, det där är baptisternas. Vi har inte. . . Vi är metodister. Vi har inget med det där att göra.” Broder, om Kristus är i det, har vi — har vi allt att göra med det. Vi måste sätta vår. . . Det — det är Kristi Kropp, som lider. Och jag ser det där så mycket i länderna idag, hur vi har. . . Kristus organiserade nu aldrig, någon gång, någon samfundsförsamling. Låt nu bara det vara riktigt säkert!

¹⁹ Nu kommer jag nu att fråga er i morgon kväll, om någon av de här sakerna, som ni vill veta, som något historiskt, som jag citerar, eller någonting annat. Jag har inte tid att bara ta det där uttömmande, då kommer jag inte att komma fram till något annat ämne, för man skulle kunna ägna veckor åt just det där ämnet. Men om ni vill veta platsen, vad som helst, så fråga mig bara, och lägg upp det här på — på skrivbordet, så ska jag få det besvarat åt er.

²⁰ Det äldsta samfundet, nu, och den första samfundskyrkan, som vi någonsin har haft, är den katolska kyrkan. Och den organiserades drygt trehundra år efter den siste apostelns död. Och det är riktigt. Ni får tag i det i de tidiga Nicenska Fäderna, och ni får tag i det i Josephus skrifter, och, å, många av — av de stora historikerna. Förstår ni? Och ifråga om de — de. . . Vilken som helst av församlingens tidsåldrar, ända fram till den siste apostelns död, och trehundra år på andra sidan om apostlarna,

fanns det inga samfundsförsamlingar. Och det katolska var det första kyrkliga samfundet.

²¹ Och den protestantiska kyrkan är de samfund, som har dragit sig ut ur ett samfund. Den första reformationen, som kom, var Luther, efter Luther kom Zwingli, efter Zwingli kom Calvin, och bara vidare framåt så där. Och fram till Wesleys väckelse, och vidare fram till Alexander Campbell, John Smith och vad mer, ser ni, vidare fram. Och de sista rörelserna, som vi har uppe nu, är pingst-tidsålderns olika faser.

²² Och jag tror, att Gud har verkat i varenda tidsålder. Men har ni någonsin lagt märke till, att varenda gång en församling någonsin sviker, och så fort de skapar ett samfund, börjar de svika precis då? Och när de än sviker, återupprättar Gud aldrig den församlingen igen. Den går raka vägen till frö-stadiet. Om ni nu bara . . . Om ni vill veta historien ifråga om det där, så kan vi – vi kan ta fram den, att – att ingen kyrka, aldrig någonsin i kyrkornas historia har något samfund, som någonsin fallit, åter uppstått. Baptister, metodister, presbyterianer, lutheraner, vad det än må vara, då de föll, är de borta. Det är nu riktigt. Det här, nu, jag – jag sa nu till er att ta på er jackorna, för vi ska få det här att fastna. Förstår ni? Det har det aldrig, någon enda gång. Då en man kom ut som en individ och organiserade en församling, började det.

²³ Gud arbetar med individer, inte med samfund. Gud har aldrig i någon tidsålder arbetat med ett samfund. Han har alltid arbetat med en individ. I Gamla testamentet arbetade Han med individer. I Nya testamentet arbetade Han med individer. I varenda tidsålder har Han alltid arbetat med individer och inte samfund. Så därför, om Gud inte finns i samfundet, vad är det då för nytta med, att jag har något att göra med det som samfund? Jag talar nu inte om människorna i det där samfundet, jag talar om själva samfundet, för Guds folk finns i alla de där samfunden.

²⁴ Gud låter nu aldrig någonting hända, med mindre Han ger en varning för det. Jag tror inte att det finns någonting som . . .

²⁵ Liksom vi nu har saker, som kommer ut i kyrkorna, sådant som vi nyligen hade en ifråga om blod och olja osv. Och ni vet det där "Käre broder Branham"-brevet, osv. Men orsaken till att jag motsatte mig det där är, att det inte finns i Ordet. Och det är orsaken till, att jag är emot samfund, därför att de inte finns i Ordet. Och det måste ha någonting, som vi har att grunda vår tro på. Och om vi inte kan grunda den på något samfund, måste vi grunda den på Guds Ord. För Det är den enda grunden, det är Guds Ord.

²⁶ Och om Guds Ord då inte talar om något samfund, utan talar emot samfundet, då måste vi tala med Ordet. Oavsett vad biskopen, vad vem som helst säger, vad vem som helst tycker,

vad en god människa säger, vad vad som helst säger, om det inte är enligt Guds Ord, då är det fel. Förstår ni? Det måste vara så, Ordet måste vara det sista. Guds Ord måste vara det slutgiltiga amen-et.

²⁷ Kom nu ihåg, att jag inte avkristnar någon (som ni förstår) i samfunden. Det finns tiotusentals dyrbara själar i alla de där samfunden, som är Guds barn. Men att skilja dem åt och göra skillnad på dem, det är jag emot. Och Guds Ord är emot det.

²⁸ Och jag tror, att det inte finns någon -ism, som finns i landet idag, det finns inte någon -ism, som någonsin har funnits i landet, utan att det var förutsagt, att den skulle komma, genom Guds Ord. Jag tror att Guds Ord förser oss med allt, som vi har behov av, just här i Ordet. Från vår början till slutet, det finns direkt i Guds Ord. Och så tror jag – jag tror, att om det finns i Guds Ord, så bör vi. . . Det förutsäger. Och Guds Ord är en varning.

²⁹ Nu läser man inte Guds Ord, bara som man läser en tidning. Man läser Guds Ord med hjälp av Den Helige Ande, ser ni, för Den Helige Ande själv talar genom Kristus. Kristus tackar Gud, för att Han hade gömt de här sakerna för de kloka och förståndigas ögon och skulle uppenbara dem för småbarn, sådana som ville lära sig. Så, ser ni, det finns inget sätt att någonsin bli utbildad, det finns inget sätt att någonsin skapa samfund. Det finns bara ett sätt att komma rätt, det är att ledas av Guds Ande. Och den upplevelse man hade måste stämma med det här Ordet. Förstår ni? Då har man det. Förstår ni?

³⁰ Som då vi kommer fram hit om några minuter nu, har vi att göra med människor som är – är. . . Några av dem är radikala kalvinister, några av dem är radikala armenier, och – och på olika sätt. Nu finns det alltid, oavsett hur tunt man skivar upp det, har det två sidor. Det är exakt rätt. Och de har poänger i diskussionen båda två. Men saken är den, var ligger dess Sanning? Det är det, vi kommer till, där vi tror att vi, genom Guds nåd, visar er Sanningen i det. Låt oss nu bara ta. . . Och det här är bara, var jag fick några av de här församlingslärorna utskrivna.

³¹ Låt oss slå upp era Biblar, bara några minuter, allesammans nu! Och låt oss gå över till Uppenbarelseboken, 1:a kapitlet, rättare sagt Uppenbarelseboken, 17:e kapitlet, till att börja med! Och låt oss nu bara börja läsa och ta reda på, var de här kyrkorna började någonstans, och vad – vad som startade det. Bibeln förvarnar nu om allting. Den förvarnar om tiden, som vi – vi lever i. Och Uppenbarelseboken nu, det 17:e kapitlet, om ni vill. Jag sa 13:e, jag menade inte det, det är om. . . Vi får det efter ett tag också, det är i profetian om Förenta Staterna. Men lyssna riktigt noga nu!

Och en av de sju änglarna, som hade de sju skålar, kom till mig och talade med mig och sa: "Kom hit, så ska jag visa . . . dig domen över den stora skökan, som sitter över många vatten,"

³² Kom nu ihåg, att det här låter mystiskt! Den här illa beryktade kvinnan, nu, om vi ska lära ut det här, måste man först ta reda på, vad de här symbolerna betyder. En *kvinn*a i Bibeln, nu, representerar en "församling". Hur många vet det, att vi är en Brud? Församlingen är en Brud.

³³ "Kom hit, så ska jag visa dig domen!" Nu kommer det att uttalas en dom över den stora skökan, den orena kvinnan, som sitter över många vatten. Nu symboliserar *kvinnan* en "församling", och *vattnet* symboliserar "människor". Om ni nu lägger märke till det, titta också på den 15:e versen medan ni är där, 15:e versen, samma kapitel.

Och han sa till mig: "Vattnen, som du såg, där skökan sitter, är folk . . . skaror . . . nationer och tungomål." (Förstår ni?)

³⁴ Den här stora kyrkan, nu, den här mäktiga kvinnan, kom nu ihåg, att hon är en illa beryktad kvinna! Och om kvinnan representerar församlingen, (och Kristi Församling är en Brud, en helig Brud), så är det här en ohelig kvinna. Då måste det vara en ohelig, låtsas-brud. Förstår ni? Och vad gör hon nu? "Hon sitter över", eller att vara *ovanför*, betyder, "att regera över många vatten." Med andra ord har hon makt över alla nationerna, tungomålen och folken. Hon är en mächtig person, den här kvinnan är det.

Nu: *med vilken jordens konungar har begått otukt, . . .*

³⁵ "För jordens konungar har begått otukt", rika män, stora män har gjort det. Hur skulle man kunna bedriva, hur skulle en kung kunna bedriva otukt med en kyrka? Det är andlig otukt. Andlig! Vad är otukt? Det är, ja, det är som en kvinna som lever otrogen mot sin man. Hon lever tillsammans med en annan man, medan hon har en äkta man. Och den här kyrkan låtsas alltså vara Kristi Brud, medan hon bedriver otukt med världens kungar, med sitt orena liv, sitt orena yrke. Å, Det är djupt och Det är rikt. Jag bara älskar Ordet. Lägg nu märke till det här!

. . . vilken jordens kungar har bedrivit otukt, och jordens invånare har berusats av hennes otukts vin.

³⁶ Hennes "vin" är vad hon gav ut, hennes stimulans, "Vi är Kyrkan! Det är vi, som har det." Förstår ni? Rita nu bara upp det där i ert sinne nu! All right. "Så han bär- . . ."

³⁷ Nu sa ängeln till Johannes: "Jag ska visa dig den här domen, som kommer över den här mäktiga kyrkan." Titta nu!

Så han förde mig i anden bort till öknen, och jag såg en kvinna sitta på ett scharlakansrött vilddjur. . . .

³⁸ *Scharlakansrött* i Bibeln representerar ”kungligt”. Färgen *scharlakansrött* betyder ”rött”. Och *villddjuret* representerar ”makt”.

Märkte ni, att villddjuret kom upp ur havet, det var i Uppenbarelseboken, det 13:e. Och då man ser villddjuret komma upp ur havet, betyder det, att den här kraften uppstod bland folket.

Men i Uppenbarelseboken 13, då det här lammet kom upp, kom det upp ur jorden, inget folk, Förenta Staterna. Men sedan, efteråt, fick han två små horn, civila och kyrkliga makter. Och sedan fick han makt och talade liksom draken gjorde före honom. Så ni måste bara anteckna det, vi kommer in i en religiös förföljelse med samma saker som de gjorde i det hedniska Rom för många år sedan, för det är SÅ SÄGER HERREN.

Ge nu akt på det där! ”Sitter på ett villddjur, en makt.”

³⁹ La ni märke till Rebecka? Då Elieser fann henne, var det på kvällen, och hon vattnade kamelen. För Elieser sa: ”Om flickan som kommer också vattnar den här kamelen, kommer det att vara . . . Och ger mig att dricka, så är det den, som du har utvalt, Herre, till att vara din tjänares, Isaks, brud.” Och medan han fortfarande var i bön, kom Rebecka och hämtade upp vatten och gav honom att dricka och vattnade kamelen. Lägg märke till, att kamelen var ett djur! Och samma djur, som hon vattnade, var det, som bar henne till hennes brud, Isak.

⁴⁰ Och i dag är Den Helige Andes kraft, som Församlingen vattnar och dyrkar, den Sak, som kommer att bära Den från den här jorden för att möta Bruden. Visst, Isak var ute på fältet på kvällen. Vi möter inte Herren uppe i Härligheten. Efesierbrevet, det 5:e kapitlet, säger att vi ska möta Honom i luften. Å, det där får metodisterna att göra sig redo att ropa. Tänk på det! Förstår ni? Herren . . .

Isak hade kommit ut från sin fars hus och var ute på fältet, då han såg Rebecka komma på kamelen. Och hon blev kär i honom vid första ögonkastet och hoppade av kamelen och sprang för att möta honom. Det är riktigt. Det är där, vi möter Herren. Och precis den kamelen, som hon vattnade, bar henne till hennes man.

Och precis samma Kraft, som Församlingen dyrkar, som världen kallar fanatism, den som Församlingen dyrkar, kommer att vara samma Kraft, som kommer att ta Församlingen upp i luften, ”För att möta Herren i luften.” Den Helige Ande! Förstår ni? Det finns . . .

Och titta, Rebecka var jungfru.

⁴¹ Och den här kvinnan är en sköka, den som vi talar om här. Får ni nu tag i, vad makten är, nu? Makten, vad det betyder, det där djuret. Hon var på ett scharlakansrött. Vad för slags djur

skulle det nu vara? *Scharlakansrött*, det skulle vara en ”rik” makt. Vad för slags kyrka är det här, som hon kommer att vara nu? Hon är en rik kyrka, och hon är en stor kyrka, och hon är en mäktig kyrka, och hennes inflytande sveper över folkskaror och folk. Och jordens kungar har begått andlig otukt med henne, det där är jordens stora män. Nu ska vi ta reda på, vem hon är, om bara en minut, och få veta mer om de här samfunden.

Och kvinnan var klädd i purpur (kungligt), . . . klädd i purpur och scharlakansröda färger . . . täckt med guld och ädelstenar . . . pärlor, och hade en gyllene bägare i sin hand full av hennes otukts styggelse och smuts.

42 Vad hade hon i sin hand? Sin lära, det hon håller fram för människorna: ”Vi är kyrkan. Vi är *det här*.” Och hon har fått jordens kungar att bli berusade av henne, så där. ”Vi är *det här*. Vi är den stora makten! Vi sveper över varenda nation. Vi är den största kyrkan, som finns. Kom bara, drick av vårt . . . Här, håll upp litet av det! Ta det, *du!* Ta det, *du!*” Där är det, ser ni. Och hon hade en bägare i sin hand. Titta!

Och kvinnan var klädd i purpur och scharlakansröda färger . . . täckt med guld och ädelstenar och pärlor, och hade en gyllene bägare i sin hand full av hennes otukts styggelse och smuts.

43 Nu, vänner, läser vi inte en dagstidning. Vi läser Guds eviga och välsignade Ord. Alla himlar och jord kommer att förgås, men det där Ordet kommer att bestå. Det är riktigt.

Och på hennes huvud var skrivet ett namn, var namnet skrivet, rättare sagt, HEMLIGHETEN BABYLON, DEN STORA, SKÖKOMODERN, JORDENS STYGGELSE.

44 Här för en tid sedan, nu, jag tror inte det var här i kyrkan, men jag predikade om ett ämne, *Handskriften på väggen*, och gav Babylons historiska ställning. Varenda -ism som någonsin har uppstått, nu, varenda religion och varenda -ism som finns i världen idag, började i Första Mosebok. Om ni nu tar Hislops *Två Babylons*, om ni vill följa det i historien, eller några av de där fina böckerna, kan ni till och med finna varenda -ism, som ni vill finna. Jag ska ta er tillbaka dit om några minuter, om kvinnliga predikanter, ser ni, och visa er, precis var det först började, ser ni, borta i Första Mosebok. Och om de där olika sakerna, precis hur de kom upp, ur Första Mosebok. *Genesis* betyder ”begynnelsen.” Hur många vet, att det är riktigt? *Genesis* är begynnelsen. Så allting, som finns, måste ha en begynnelse.

45 Då jag tittar på ett träd . . . Jag har varit i skogen i ett par, tre, ungefär två månader. Jag ser ett träd, hur vackert det är. Jag ser det, det faller ner, ett nytt växer upp i dess ställe, ständigt nytt liv. Och jag tänker på det där. Men någonstans hade det där trädet en början. Det måste ha haft en början. Och det enda sättet, det skulle kunna betecknas som att vara ett träd, eller som att vara

en ek, eller en bok, eller en poppel, eller en palm, eller vad det än var, det måste finnas en mästarintelligens bakom det. Eller om det bara fanns ett enda, hade funnits en enda ek, så hade allting i världen varit bara ek-träd. Men Någoting, en stor, mästarintelligens, måste ställa det i ordning.

Välsignat vare Hans heliga Namn! Han är Den, som sätter månen och stjärnorna i solsystemet. Han ställde allting i sin ordning. Och Han kommer att ställa Sin Församling i ordning. Den kommer att vända Sig precis liksom Han vill, att Hon ska vända sig, mot öster, väster, norr eller söder, eller vart Han än är. Då vi kan få bort de här samfundsidéerna ur våra sinnen och kasta oss helt och hållet in på Golgata. Han kommer att ställa det i ordning, om vi bara är lika undergivna som träden och Hans andra skapelse. Man ser aldrig månen säga: "Jag tänker inte skina i kväll. Några av er stjärnor får lysa i mitt ställe." Men vi, å, vi är annorlunda, ser ni.

⁴⁶ Babylon, nu, ge akt på hur Babylon visar sig! Det visar sig i Bibelns första del. Det visar sig i mitten av Bibeln. Och det visar sig i Bibelns sista del. Nu finns det någoting där. Det började nu med Nimrod. Nimrod grundade Babylon i Sinear-dalen, precis mellan Tigris och Eufrat. Och Eufrat passerade igenom. Och — och hur varena väg, genom hela det landet, ledde raka vägen till Babylon. Och varena en av de där portarna var ungefär tvåhundra fot breda, de där portarna var gjorda av mässing. Och då man kom in i staden Babylon, ledde varena gata rakt till tronen.

⁴⁷ Nu kan man fara till Rom i dag, och varena väg kommer att leda till Rom. Och det finns en liten jungfru Maria, som står i vartenda hörn, där vägen svänger, med ett Kristusbarn i sin hand, som pekar åt det där hållet, mot Rom. Förstår ni? Det visar sig i Bibelns första del, det visar sig i mitten av Bibeln och här är det i Bibelns sista del.

Nu vill jag bara läsa vidare, bara några minuter, så att ni får bakgrunden till det här. Förstår ni? All right. "Och jag såg kvinnan", titta nu, "kyrkan"! När man ser *kvinnan*, tänk bara på "kyrka"! Förstår ni?

... *Jag såg kvinnan drucken av de heligas blod, . . .*

⁴⁸ Varifrån kommer nu ordet *helgon*? Ordet *helgon* kommer från "en helig," eller "en helgad", helig. All right.

... *Jag såg henne drucken av de heligas blod, . . .*

⁴⁹ Om nu den här kvinnan är kyrkan, har hon förföljt de heliga. Och hon är den största kyrkan. Hon har makt över hela jorden. Hon är över många vatten. Och hon är . . . Jordens kungar bedriver otukt med henne. Nåväl, vem är hon? Det är en hemlighet. Nu kommer Anden att . . . Som ni vet, är det meningen, att det ska vara nio andliga gåvor i församlingen till

vishet, och en till förståelse, och en till helbrägdagörelse, och en till osv.

. . . och av Jesu martyrs blod, . . .

⁵⁰ Det ser ut, som om de inte brydde sig mycket om, vad Jesus sa. Det är vad kyrkan sa. Det är riktigt. Och det där är korrekt också.

. . . och då jag såg henne, förundrade jag mig med stor undran.

⁵¹ ”Jag förundrade mig med undran. Jag . . . Det var någonting förunderligt med henne, hur undrade jag inte, hur hon . . .” Låt mig nu bara ta Johannes plats och försöka öppna upp det där litet grand, ser ni! Johannes sa: ”Där sitter hon. Hon gäller för att vara en kristen kyrka. Hon har tillgång till all världens pengar. Hon har jordens konungar inne vid sina fötter. Hon är någonting rikt och färgstarkt, och hur kan hon vara drucken av Jesu martyrer? Hur kan hon förfölja de heliga? Hur kan hon döda dessa Kristi martyrer? Och ändå påstår hon sig vara en kristen själv, en kristen kyrka.” Titta nu!

Och ängeln sa till mig: ”Varför förundrades du? Jag ska säga dig hemligheten med kvinnan och med vilddjuret, som bär henne, och som hade . . . sju huvudena och tio hornen.”

⁵² Nu är det här bara vanlig läsning här nu. Ni förstår det här. Det här kommer att vara mycket lätt.

Vilddjuret, som du såg, var till och är inte till, och ska stiga ner ur . . . stiga upp ur avgrunden, och ska gå till fördärvet, och de, som bor på jorden, ska förundra sig, vilkas namn inte var skrivna i livets bok från då världens grund lades, då de ser . . . då de — då de såg vilddjuret, som var till, som inte är till och ändå är till.

⁵³ Nu måste det här nypa till, nu, så här är det. Han sa, lägg nu märke till det, att ”Då alla”, inte bara några, utan ”alla, som bor på jorden, ska förundras.” De ska förundras allesammans. Hela världen ska undra över den här kvinnan. Det finns bara en grupp, som inte kommer att undra över det, och det är de där, som hade sitt namn i Lammets Livsbok.

⁵⁴ Nu kan jag lika gärna klämma in det här just här, för vi kommer att komma in på det om några minuter. Förstår ni? När skrevs deras namn in i Lammets Livsbok? (När?) Vid den senaste väckelsen de deltog i? Den kvällen de gick till altaret? Den kvällen de gick med i församlingen? Jag försöker inte göra dig illa. Men jag säger dig, att Bibeln säger: ”Deras namn skrevs i Lammets Livsbok redan då världens grund lades.” Exakt! Då Gud i begynnelsen såg, att Han skulle sända Sin Son, och Han skulle ta en syndares plats, då Guds Sons Blod utgöts. Bibeln säger, att Hans Blod utgöts innan världens grund lades.

Hur många vet, att Bibeln säger det, att: "Kristi Blod utgöts innan världens grund lades."? Då det Blodet utgöts, blev varenda medlem av Kroppen, vilkas namn skrevs in med det Blodet i Lammets Livsbok, då världens grund lades. Vad är du så rädd för? Å, broder! Det där låser upp dörrarna, eller hur?

⁵⁵ Nåväl, låt oss nu bara läsa det här just här och se efter, om det som står där är rätt! Förstår ni? "Och ängeln sa till mig: 'Varför . . .'" Jag tror, att det är den åttonde versen, "Och vilddjuret som du såg . . ." All right. Det är det.

Vilddjuret, som du såg, är till och är inte till, och ska stiga upp ur avgrunden, . . .

Nu kommer vi tillbaka till det där, men jag vill få tag i det här andra, för vi kommer att komma till det.

. . . och ska gå till fördärvet, och de, som bor på jorden, ska förundra sig, vilkas namn inte var skrivna i livets bok redan då världens grund lades, . . .

⁵⁶ "Det kommer att finnas en skara på jorden", med andra ord, "som kommer att bli bedragna", för han bedrog dem. Och det fanns bara en grupp, som inte blev bedragen, och det var den, som hade sitt namn i Livets Bok allt sedan världens grund lades. Vi kommer in på det där litet senare.

⁵⁷ Lägg nu märke till att kvinnan, kyrkan, hon var "Hemligheten, Babylon." Vi ser henne visa sig i Nimrod. Vad var Nimrods avsikt? Nimrod grundade en stad och fick alla de andra städerna att betala tribut till den här staden. Skulle vi kunna se någonting sådant idag? Finns det en sådan plats i dag? Finns det en kyrka, som har herravälde över varenda nation i världen? Förvisso. Finns det en plats i dag, som får alla nationer att betala tribut till den? Finns det en plats?

Låt oss gå vidare och läsa resten av det här, bara ett litet stycke, så att ni får hela bilden av det! All right.

. . . som såg vilddjuret som var till, . . . som inte är till, och ändå är till.

Och här är det sinne som har vishet.

⁵⁸ Hur många vet nu, att vishet är en av Andens gåvor? Vilken sorts grupp talar han till, nu då? Han måste tala till en grupp människor, som har Andens gåvor i verksamhet i den här Församlingen.

. . . det här är till det sinne som har vishet.

⁵⁹ Nu stannar man upp och finner det där genom alla de här församlingstidsåldrarna. Då Han drar fram det, talar Den Helige Ande om, hur de där gåvorna kommer att fungera i den yttersta tiden. Nu har vi helbrägdagörelsegåvor, som fungerar. Å, det — det går bra. Nåväl, broder, det finns andra gåvor. Det där är bara en av dem. Det där är bara en liten småsak. Ja, här är en

mycket större gåva precis här. Vilket skulle vara det bästa, Den Helige Andes vishetsgåva, att sätta ihop Guds Ord och att visa Församlingen var vi står, eller att bara få någon helad? Vi vill alla vara friska. Men jag skulle hellre vilja ha min själ frisk än min kropp frisk, när som helst. Oj, oj!

Hör Den Helige Ande tala genom Johannes på Patmos, som sa: "Här är visheten. Låt honom lyssna på Det Här!" Nu får vi en bild utritad här. "Här är . . ."

Och här är sinnet som har vishet. De sju huvudena är sju berg, på vilka kvinnan sitter.

⁶⁰ Det finns bara en enda stad, som jag känner till, i världen. . . Det finns två städer, som jag känner till, som har sju eller fler berg i sig. Cincinnati är en av dem, vilket antas vara Cincinnati påhittade historia. Det är vargmodern, ni vet, som . . . Osv. Men den har mer än så i sig. Men det finns ingen enda kyrka som behärskar Cincinnati.

Det finns bara en enda plats i hela världen, som har en kyrka, som sitter på sju kullar, som behärskar hela världen. Nu har jag just kommit därifrån. Alla de här sakerna.

Och jag såg där, där det stod: "Och här är vishet." Uppenbarelsboken 13. "Låt den, som har vishet, räkna ut vilddjurets tal, för det är en människas tal." Inte en skara människor, en grupp män, utan "en" människa. "Och hans tal är sexhundrasextiosex."

⁶¹ Jag har ofta hört, att över påvens tron i Rom står det skrivet: "VICARIVS FILII DEI." Jag undrade ofta, om det där var sant. Rita en linje, och rita upp det i siffror, i romerska siffror, och se efter, om det är så. Det är exakt sanningen. Jag stod så där nära påvens tredubbla krona, i ett glas, "Domsrätt över helvetet, himlen och skärselden." Förstår ni? Så de där sakerna, jag har just kommit därifrån, just kommit från Rom och vet, att det är sanningen. Nu vet vi, att det är utmålet.

Och här är de sju kungarna: fem är fallna (vilket var på den tiden), och en är till (det är nu en som ska komma, vilket var Caesar), och ännu en ska komma (vilket var Herodes, som var ond) . . .

⁶² Titta nu. Se hur fullkomligt det är!

. . . och när han kommer, måste han förbli en kort tid.

⁶³ Är det någon som vet hur länge Herodes regerade? Sex månader. Drog sin mor genom gatan på en hästs trästäng. Och brände staden och skyllde det på de kristna. Och spelade fiol på kullens sida medan de var . . . Medan staden brändes. Sex — sex månader. Och se, "Och vilddjuret. . ." Titta nu, titta, vilken skurk han var! Förstår ni? Titta nu!

Och vilddjuret, som var till och inte är till, är . . . den åttonde, och är av den sjunde (den sjundes natur), och går in i fördärvet.

64 Vem som helst vet, vad *fördärvet* betyder, det är "helvetet". Och ge akt på, vad han kom upp ur, "helvetet". Vad är det? De bottenlösa avgrunderna. Det finns ingen grund för en katolsk lära. Det finns ingen Bibel för den katolska läran. Det finns ingenting sådant som någon Bibel för någon katolsk lära, inte alls. De gör inte anspråk på det. Prästen där uppe, den här lille prästen här uppe i Sacred Heart-kyrkan kom över dit. Han sa, "Å, han. . ." Jag berättade för honom om dopet av Mary Elisabeth Frazier. Han sa: "Å, ni döpte henne på samma sätt som den tidiga katolska kyrkan döpte."

Jag sa: "När gjorde de det?"

Han sa: "I Bibeln, er Bibel."

65 Jag sa: "Döpte den katolska kyrkan så? Är det den katolska kyrkans lära?"

"Ja."

66 Jag sa: "I den katolska kyrkans ofelbarhet, varför har det ändrats så mycket?" Förstår ni?

67 Han sa: "Jo, ser ni, ni tror ju allesammans på Bibeln. Vi tror på kyrkan." Förstår ni? "Vi bryr oss inte om, vad Bibeln säger. Det är vad kyrkan säger." Det där är exakt riktigt. Om ni någonsin kommer till en kraftmätning om det, så försök med det en gång, ser ni! De bryr sig inte om, vad Bibeln säger, det har inget med det att göra. De bryr sig om, vad kyrkan säger. Förstår ni?

68 Men vi bryr oss inte om vad kyrkan säger. Vi tror på vad Gud säger. Amen. För i Bibeln står det skrivet: "Låt varenda människas ord vara en lögn, och mitt vara Sanningen!" Det är därför, vi inte är ett samfund

69 Titta nu! Lyssna på det här, bara en minut! "Fem kungar, som var fallna, fem kungar." Om ni vill ha det från historien, ska jag visa er det. "Och en är, och en som ska komma."

Titta nu, "vilddjuret"! Nu var inte vilddjuret en kung. Han var "en som är till, som inte är till. Och ändå är han till, och är inte till. Ändå är han till, och är inte till." Vad är det? Påvarnas tronföljd, en makt, ett vilddjur som härskar. Det där var, då det hedniska Rom förvandlades till att bli det påvliga Rom. Det hedniska Rom förvandlades, och då blev det påvedömet, så att de hade en påve i stället för en kung, och påven är den andlige kungen. Det är orsaken till, att han är en krönt, andlig kung, påstår sig vara Jesu Kristi ställföreträdare. Varsågod! Lagg nu märke till det!

70 Och vi ska ta fram den katolska läran därifrån och visa er, hur den har vandrat raka vägen fram in i de protestantiska kyrkorna, ser ni, hur den fortfarande ligger kvar i den

protestantiska kyrkan, mycket av den. Exakt tvärtemot Bibeln, absolut tvärtemot. "Ett vilddjur som var till, som inte är till", nu. Kom nu ihåg: "Allesammans kommer att bli bedragna på jorden, vilkas namn inte var skrivet från då världens grund lades. Låt oss se!

Och vilddjuret som var till och inte är till, (den 11:e versen) och ändå är den åttonde, och . . . av den sjunde, och går in i fördärvet. (Han kommer att fortsätta, tills han stöter på de bottenlösa avgrunderna vid vägens slut.)

Och de tio hornen, som du såg, är tio kungar, . . .

Titta nu här! Om ni vill se någonting slående, så titta på det här!

. . . är tio kungar, som ännu inte har fått något rike, men får makt som kungar i en timme tillsammans med vilddjuret.

⁷¹ De är inte krönte kungar, de är diktatorer. Ser ni, de har aldrig blivit krönte till kung, men de får makt som kungar, i en timme, under vilddjurets regering. Det är just i den här lilla skuggtiden just nu, som diktatorer uppstår. Förstår ni? "Får makt som kung i en timme tillsammans med vilddjuret." All right, nu.

Dessa har ett enda sinne och ska ge sin makt och styrka åt vilddjuret.

Dessa ska förklara krig mot Lammet, och Lammet ska besegra dem, (Glory!) för han är herrens Herre och kungarnas Kung, och de, som är med honom, är kallade och utvalda och trogna.

⁷² Önskar att jag kunde hålla en predikan just nu om det där, "De utvalda, innan världens grund lades, och de förblir trogna i sin kallelse." Halleluja! Det var det. "De är kallade, de utvalda och de trogna." Och det är ett bindeord, ser ni, "De utvalda och trogna." De ska övervinna honom. Det spelar ingen roll, hur stora de blir.

⁷³ Och den här mäktiga kommunismen, kommunistiska rörelsen vi har idag, oroar er inte för den! Den verkar exakt in i Guds händer. Jag kan bevisa det med hjälp av den här Bibeln. Han kommer att låta henne lida för varenda martyr, hon någonsin dödade. Jajamensan. Titta, hur de här kungarna alla är överens och kommer att hata henne! Och hela nationen, hela världen, sveper kommunismen över. Det måste vara en Guds åtgärd för att straffa den. Man säger: "Vänta en minut, broder Branham! Kommunismen, en Guds åtgärd?" Absolut säkert, det är en Guds åtgärd. Bibeln säger så. Men den kommer in för att avkunna domen över ett ogudaktigt och skamligt laglöst

folk. Vad finns det kvar i den här världen? Vad har vi kvar? Här häromdagen. . .

⁷⁴ Jag ska stanna upp med mitt ämne bara för ett ögonblick, om det är möjligt. Jag läste i ett stycke i Skriften där, att ett utomäktenskapligt barn inte kommer in i Herrens församling på fjorton generationer. Hur många vet det? Det är riktigt, 5 Mosebok 23, ett utomäktenskapligt barn. Om en kvinna fångas på fältet, det vill säga utanför människors skydd, och en man övervinner den där kvinnan, måste den där mannen gifta sig med henne. Och oavsett om hon blir en sköka, måste man leva med henne tills han dör. Och om den här kvinnan gifter sig med honom, och han tror att hon är jungfru, men hon inte är det, kan hon dödas för det. Och om en man och en kvinna, som är gifta, och de föder ett utomäktenskapligt barn, i Herrens församling får han inte komma in på fjorton generationer. Och fyrtio år är en generation. Det kommer att ta fyrahundra år, innan den synden någonsin kommer ut ur Israel.

⁷⁵ Gud hatar synd! Hur kan du vänta dig att kunna vada över Herrens Jesu heliga Blod, bara för att du tillhör ett visst samfund, vänta dig att komma in? Man ska komma på Guds mark, annars kommer man inte alls. Riktigt. Diakon, predikant, vad vi än må vara, har ingenting med det att göra. Man kommer på Guds villkor.

⁷⁶ Fjorton generationer. Den personen sitter här nu, som diskuterade det där med mig. Han sa: "Hur vet vi då, vem som någonsin kommer att bli frälst?"

⁷⁷ Jag sa: "Det är där, du borde vara en bra kalvinist." Ditt namn var inskrivet i Boken innan världens grund lades. Gud tar den där blodströmmen. Det är Hans sak. Förstår ni?

"Men vad har det med. . ."

⁷⁸ Lyssna! Ni unga människor, idag, jag vet inte om ni kommer till den här kyrkan, eller vart ni kommer, ni unga pojkar och flickor. Inser ni, att de saker, som ni gör, om det kommer en generation till, att era barn kommer att dömas för det, som ni gör? Har ni ingen respekt för anständigheten? Ni flickor, som är här ute och har de här små gamla shortsens osv. på er häromkring, ni vet, det där återspeglas på er dotter. Visste du, att din mormor var en – en slarva, och din mamma var körflicka, och att det är därför du är en stripteaseflicka i dag? Javisst. Vad kommer dina barn att vara? Jajamensan. Gud sa, att Han skulle låta föräldrarnas missgärning drabba barnen och deras barn, till tredje och fjärde generationen.

⁷⁹ Och inser du, min broder, att varenda gång du gör det, som är rätt, kommer det att tillräknas dina barn?

⁸⁰ Titta här, låt oss ta Hebreerbrevet, det 7:e kapitlet! Bibeln säger, att då – då Melkisedek mötte Abraham, då han återvände från massakern på kungen, och välsignade honom, och Den säger

nu: "Levi. . ." Han talar om att betala tionde. Han sa: "Levi hade order från Herren att ta emot tionde från sina bröder. Och Levi, som tog emot tionde, betalade tionde, för han var ännu i Abrahams länd, då han mötte Melkisedek." Och Abraham var hans farfarsfar. Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Levi. Levi, far, farfar, farfarsfar. "Och medan Levi var i Abrahams länd", säger Bibeln, "betalade han tionde till Melkisedek". Halleluja!

⁸¹ Låt ingen tala om för dig, att något slags rörelse i världen någonsin kan störa Guds stora kuggghjul. Hon rör sig vidare! Det var planerat där borta i begynnelsen. Det finns inte en djävul eller tillräckligt med djävlar, som kan störa Hans program.

⁸² Bibeln sa nu inte, att han "möjligtvis" betalade det. Bibeln sa: "Han betalade tionde", då han var i sin farfarsfars länd. Glory! Det där är min Herre. Å, Han visste det till och med innan världen någonsin formades. Han visste allting. Och i Abraham betalade han tionde.

⁸³ Och syster, broder, hur kan man springa ut här, och folk lever och springer omkring med mäns hustrur, och hustrur splittrar hem och lever så, som man gör, vad väntar man sig, att ännu en generation ska vara? Så här är det. Det har nu blivit ingenting annat än bara en massa utomäktenskapliga, förvirrade födda, en massa förfall. Och det finns en enda sak kvar för det, och det är atom-tiden, som vi lever i. Det är exakt rätt. Vi är i ändens tid.

⁸⁴ Det satt i morse, långt där borta i Kentuckys kullar, en liten gammal gosse, man kunde knappt komma närmare honom än tre meter, han gjorde durra-melass. Han visste förmodligen inte ens, vad som var höger eller vänster hand. Då han hörde. . . Jag hade kommit över på en inhägnad plats. Jag visste inte var jag var någonstans. Jag var bara i några av hålorna. Och jag var på väg upp dit för att gå på ekorrjakt. Och då jag satte mig ner där uppe började jag prata med honom. Och den här gossen sa, att han skulle gå in i armén. Och vi fann, att vi började tala om Herren, och han sa: "Predikant, tror du inte, att vi är i ändens tid?" Långt bort där uppe i de där bergen.

⁸⁵ Jag sa: "Visst är vi det. Visst, min son, vi är i ändens tid."

⁸⁶ Här är vi. Det här är den stund som vi lever, broder. Vi är på platsen. Kan du inte se hur mammorna förr, och papporna, hur de levde, och farfar och farmor? Kan du inte se hur pappa och mamma har levat? Inget under, att vi är i förfallet idag. Inget under, man skulle kunna predika huvudet av sig, de kommer att ha shorts på sig i alla fall och spotta en i ansiktet. De röker cigaretter och blåser det rakt emot en och säger: "Sköt dina egna affärer!" Varför? För att det är den stammen de kommer från. Jag kommer att ta upp det där direkt, *Ormens säd*. Vi ska ta reda på, var hon flyttar in, se efter varför de betar sig så där. De är djävulens barn allt sedan världens grund lades. Det är riktigt.

Och vi har ingenting kvar för det, så bara domen är det enda, som finns kvar. Vi kan inte få någonting annat än dom. Gud kommer bara att slå ut hela saken. Och människorna har gjort det själva. Gud menade inte, att det skulle bli så där, men han visste, att det skulle bli så där. Det var därför, Han sa, att han skulle ”bedra alla som levde på jordens yta, utom dem, vilkas namn var satta i Lammets Livsbok innan världens grund lades.”

⁸⁷ Låt oss ge akt på det! Läs lite längre nu! Nu tror jag att vi är på den 12:e, nu.

Och de tio hornen, som du såg, är tio kungar, som ännu inte har fått något rike, men får makt som kungar en timme tillsammans med vilddjuret.

Dessa ska ha ett enda sinne och ska ge sin makt och styrka åt vilddjuret.

Och dessa ska förklara krig mot Lammet, och Lammet ska besegra dem, ty han är herrens Herre och kungars Kung, och de som är med honom är — är kallade, de utvalda och trogna.

Och han sa till mig: De vatten, som du såg, där skökan sitter, är folk . . . skaror . . . nationer och tungomål.

. . . de tio hornen, som du såg på vilddjuret, de ska hata skökan, . . .

⁸⁸ Ge nu akt på det där, de här ”tio hornen”, de här tio rikena! Ser ni, det där är allt det betydelsefulla, vad de här diktatorerna är. Ge akt på hållet, som diktatorer lutar sig åt! Vart lutar det åt? Bara — säg mig bara en diktator, som inte lutar åt kommunismen! Förstår ni? Och de ska (vad då?) hata ”skökan”, kvinnan, kyrkan. Men vad? Ge akt på, vad som kommer att göra det!

. . . dessa ska hata skökan och ska göra henne ensam och naken, och ska äta hennes kött och bränna upp henne i eld.

⁸⁹ De kommer att blåsa bort det där från kartan, precis lika säkert som att jag står här. Vi hade precis tid till att ta upp det där ämnet där, om den där kyrkan, och följa det fram genom Skriften, där det står, läs: ”Alla den här jordens kungar och alla skeppare och alla, klagar, för det stora Babylon har på en enda timme mött sin ödeläggelse.” En timme, hennes tid hade kommit! Och å, som det stod: ”Fröjda er, ni heliga och alla ni heliga profeter, för Gud har hämnats på henne för de heligas och era bröders blod.” Ser ni, det är riktigt. Visst, kommunismen spelar Gud rakt i händerna. Precis liksom kung Nebukadnessar spelade Gud i händerna genom att komma och ta de där judarna, då de gick bort! . . .? . . .

⁹⁰ Och synden kan fortsätta att fördärva, rättfärdig säd kan stanna kvar där inne och säden kan fortsätta att fördärva och

fördärva och fördärva, tills det efter ett tag tar slut. Det kommer dithän, för deras mödrar och pappor osv. har levat så före oss och på det sättet, tills det inte finns någonting kvar för oss. Och vet ni vad Jesus sa? Om Han inte hade förkortat verket, skulle inte ens något kött bli frälst.

⁹¹ Kan ni se det? Kan ni se, varför vi har de här (Jag gör inga påpekanden.) Arthur Godfreys och alla, ni vet, och Elvis Presleys, och — och nerhängande höfter, overallerna och hår som hänger ner på deras hals, och allt det här, sättet som tonåringarna betar sig på? Vad åstadkommer det? Vad är det? För att det kommer från ett gäng förutlevande, laglösa människor. Ingenting kvar! Å, de ställer sig upp och sjunger, ”Närmare Gud till dig!”, som ärtplockare Ernie och alla de där andra, så där, sjunger någon sorts hymn, osv., så där. Broder, vet du vad? Det där, det är absolut hyckleri. Jajamensan.

⁹² En människa har ingenting att göra i den här predikstolen, som går ut dit och spelar rock-and-roll och boogie-woogie och alla den där sortens saker. Hon har inte ett dugg att göra här bakom. Det här är till för prästerskapet, de kallade av Gud. Guds kallade predikanter hör hemma här bakom. Och de hör inte hemma här bakom för sådana saker som det där. Det är det, som är felet med det idag, de har gjort församlingen till ingenting annat än en förening. Förening är all right, om man vill göra det, är det ens ensak. Men låt mig säga er, att det är stor skillnad mellan att försöka . . . Mellan en förening och en församling. Jajamensan. Om man vill göra de där sakerna i en förening och ha alla den där sortens fester osv., så är det ens ensak. Men, broder, kyrkan borde vara städad från predikstolen ända ner i källaren. Det är riktigt. Jag menar inte städad med nya fönster osv. Jag menar med en gammaldags, av Gud sänd väckelse, som kommer att sopa ut sakerna från den ena sidan till den andra. Jajamensan. Liksom att tända ett ljus, elektriskt ljus över en hög kackerlackor runt en klase äpplen. Jajamensan, de kommer att skingras, när ljuset lyser.

⁹³ Titta nu: ”De har ett enda sinne, ger sin makt.” Jag är under det där nu. ”De tio hornen.” Ja, nu.

För Gud har lagt i deras hjärtan att uppfylla hans vilja, (där har ni det), och att komma överens och ge sina riken åt vilddjuret, tills Guds ord är uppfyllda.

Nu, och kvinnan, som du såg, är den stora staden, som regerar över alla jordens kungar.

⁹⁴ Nu finns det inget behov av att gå runt omkring, vi vet, att det där är det katolska prästerskapet. Det finns inget behov av att någon . . . Jag — jag tror det där lika bestämt, som jag tror, att jag har fått Den Helige Ande. Jag tror det där lika väl, som jag tror att jag är en kristen, som står här i dag, det där att det katolska prästerskapet är . . . Vatikanstaden är den — den staden,

som sitter på de sju kullarna. Kyrkans prästerskap är vilddjuret, som var till, som inte är till. Hon är Babylon. Allting är utmålat precis exakt, helt fullkomligt hela vägen genom Skrifterna. Det är den katolska kyrkan.

⁹⁵ Nu, här är nu den chockerande punkten. Man säger: ”Du träffar inte mig, broder Branham.” Men låt mig bara fråga dig en sak! Låt oss gå raka vägen tillbaka nu till den 5:e versen!

*Och på hennes huvud stod . . . skrivet:
HEMLIGHETEN, BABYLON DEN STORA,
STYGGELSERNAS MODER . . . MODERN TILL
SKÖKORNA OCH STYGGELSERNA PÅ JORDEN.*

⁹⁶ Vad var hon? S-k-ö-k-a. Och hon var m-o-d-e-r. Vad är det? M-o-d-e-r. Hon hade fött någonting. En mor till söner? Till skökor! Vad är en sköka? Samma sak som en — som en prostituerad, en omoralisk kvinna. Vad gjorde henne omoralisk? Hennes lära. Hon låtsades vara en kristen kyrka, men lärde ut av människor skapade dogmer. Och här säger hon att hon hade . . . Om hon var den första organisationen, så verkar det som om det var några organisationer, som kom ut ur henne. Hon var skökornas moder. Är det riktigt? En skökornas moder. Kunde nu inte vara mor till pojkar. Kunde inte vara mor till . . . Det måste vara mor till kvinnor. Och om de var kvinnor, var de kyrkor. Låt oss nu ta reda på det. Vad kom ut ur . . .

⁹⁷ Vad var den första organisationen? Den katolska kyrkan. Vad var den andra organisationen? Luther. Vad var den tredje organisationen? Zwingli. Vad kom den vidare till? Calvin. Och där kom anglikanerna, och anglikanerna ledde fram till metodisterna. Vad åstadkom metodisterna? Därifrån kom Alexander Campbell. Från Alexander Campbell kom John Smith. Ur . . . Alexander Campbell är den kristna kyrkan, då hade de fått fyra eller fem, Church of Christ och alla de andra små -ismerna kom ut. Sedan kom här baptistkyrkan, som hade många små utbrytningar. Och från metodistkyrkan kom . . . Från metodistkyrkan kom först de Wesleyanska Metodisterna, och sedan bröts de av fyra eller fem gånger. Sedan kom de till en annan sorts metodister, och sedan bröt de sig loss igen, och sedan kom de till de Fria Metodisterna. Och — och sedan kom de därifrån till nazarenerna. Och från nazarenerna till Pilgrim Holiness, och Pilgrim Holiness och framåt. Bara små -ismer som sprider sig på det sättet och fortsätter att gå vidare, varenda en av de små — de små som började där borta kommer vidare framåt. Och vad gjorde varenda en av dem? Och det slutade till sist med pingstvännerna.

⁹⁸ Och vad gjorde pingstvännerna? Samma sak som deras mamma gjorde, de gick raka vägen tillbaka och organiserade sig. Och vad blev det? En — ett samfund. Gå in i en, det första: ”Vad är din lära?” Gosse, de kammar en med en finkam, ser du, för att

ta reda på, vad man är, vad man tror. Och om man inte stämmer överens med dem, broder, blir man utesluten med det samma. Och det där är riktigt.

⁹⁹ Och tro inte, att bara för att du säger att du är pingstvän, så är du säker! Broder, det kommer att vara precis lika många pingstväänner utanför vägen, som det finns på vägen, det är jag säker på. Förstår ni?

¹⁰⁰ Alla de här organisationerna, nu, om de bara hade låtit pingstvälsignelsen vara, utan att organisera den, bara hållit den i ett brödraskap och låtit Den Helige Ande sköta åtskiljandet. Den Helige Ande skiljer dem åt. Ananias och Safira kom in en gång, sa *så-och-så*, och Den Helige Ande sa: "Varför ljög ni?"

¹⁰¹ Men vi säger: "Nu är det där broder Jones, säg nu inget ont om honom, han är den bästa betalaren vi har i församlingen. Jag vet att han har Den Helige Ande. Jag har hört honom tala i tungor och jag har sett honom ropa i Anden." Det där betyder inte mer än att hålla ärtor på en torr kohud. Förstår ni? Har inte ett dugg med det att göra. Gud avgör det. Han har avgörandet, om han är eller inte är det. Absolut. Men vi överlät det till vårt samfund. "Ja, vi sparkade ut honom ur — ur Assemblies, och Oneness tar in honom. Oneness har honom med sig ett tag, och sedan sparkar de ut honom. För de bär honom dit bort och Jesus Only tar in honom. Jesus Only har honom med sig ett tag, och nästa sak, som tar in honom, är Church of God som tar in honom. Church of God of Prophecy tar in honom, och Tomlinson-rörelsen får honom." Oj, oj! Broder, som om det inte snart är slut med oss! Det där var i pingströrelsen, den sista väckelsen. Och nu har de Blå Flamman, och de har oljedyrkarna, och — och blodet i ansiktet. Och, å, barmhärtighet, jag vet inte vart de har gått nu.

¹⁰² Bara en sak, det är att alltsammans har blivit fördärvat. Visste ni, att Bibeln säger, att det skulle bli fördärvat? Visste ni att Bibeln talar om, att den här tiden kommer att vara här, då till och med Herrens bord kommer att vara fulla av spyor? Och säger: "Vem kan jag undervisa i läran? Vem kan jag få att förstå mig? För föreskrift måste vara på föreskrift, är på föreskrift, på rad på rad." Vem kan Han undervisa i läran? De som är avvanda från bröstet, mamman. Förstår ni?

¹⁰³ Nu finns det inte — det finns inte en kvinna, en frånstötande kvinna i den här staden, som inte skulle kunna föda en jungfrulig dotter. Hon är det, då hon föds, nu, och hon kan bli god. Men om man inte lägger märke till det, om hennes mor har varit av den naturen, kommer den där flickan, nio gånger av tio, att bete sig exakt som hennes mor gör. Nu vet ni, att det där är riktigt. En gammal kvinna, som driver ett illa beryktat hus, kan föda en liten flicka. Hon skulle kunna vara sexton år gammal, precis lika ren och moralisk som vilken lilja som helst, men, om hon förblir så.

Men saken är den, att hon går raka vägen tillbaka och betar sig liksom sin mor.

¹⁰⁴ Nu var den katolska kyrkan den första gamla skökan, som har kommit fram med läror, som hon hittade på själv, vidskepligheter, om vilka Bibeln säger: "Hon kom ut ur avgrunderna och kommer att gå tillbaka till fördärvet." Bibeln säger så. Om de nu lär ut det där, är det fel. Det är fel, enligt Guds Ord. Och så kommer metodistkyrkan här, som föddes ur henne, en vacker ung dam, men vad gjorde hon? Hon vände raka vägen tillbaka och gör samma saker, som hennes mamma gör. Låter sin församling bära shorts. Låter dem röka cigaretter. Låter dem fortsätta och bete sig precis liksom de borde. Det sägs ingenting om det. Den lille gamle halvhjärtade pastorn där bakom predikstolen där bak, är rädd för att han inte ska få lön en dag, eller någon födkrok.

¹⁰⁵ Låt mig säga dig, broder, jag skulle hellre predika Evangeliet och äta salta kex och dricka vattenledningsvatten, och tala om Sanningen om det. Om varenda en i min församling steg upp och gick ut, skulle jag tala om Sanningen om det för dem. Ja, absolut.

¹⁰⁶ Vad är det för fel? Å, det är en matbiljett. "Tja, du vet, jag är pastor i den största kyrkan som finns i staden." Ni baptister och metodister lyssnar på en falsk profet. Det där är grovt, nu, men vad som helst, som undervisar tvärt om mot den här Bibeln, är en falsk profet. Jag bryr mig inte om, hur polerad den kan vara, det är falsk profetia. Det är riktigt.

¹⁰⁷ "Å, allting är all right, så länge du har ditt namn i boken." Du kanske har ditt namn i ett dussin böcker. Om det inte står i Livets Bok är du förlorad! Du kan vara aldrig så god, du kan vara precis hur lojal och ren och moralisk som du kan vara, det där har inte ett dugg med det att göra.

¹⁰⁸ Esau var en dubbelt så bra man som Jakob var, när det gäller att vara en man, ta hand om sin gamla blinda pappa och allting annat. Och Jakob var en liten skojare, som hängde sin mamma i förklädet, en liten gammal morsgris. Men Gud sa: "Jag älskar Jakob och avvisar Esau", innan någon av pojkarne var född. Romarbrevet 8 säger så. Det är exakt rätt.

¹⁰⁹ Gud vet, vad som finns i människan. Och Han vet, vad som finns i kyrkan också. Vi lever av Livets Bröd, Guds Ords Bröd. Det är nu därför, som vi inte är ett samfund.

¹¹⁰ Nu vill jag ge er en annan liten. . . Jag vill ge er en liten illustration, som jag hade skrivit ut här. "Den stora. . ." I Uppenbarelseboken, nu, i 19:2. Jag har markerat någonting här. Jag vill titta efter och se, vad det är nu.

Ty sann och rättvis är din dom, ty han har dömt den stora skökan, som fördärvade jorden med sin otukt, och

har hämnats sina tjänares blod på hennes hand. (Det där är slutet på den katolska kyrkan.)

¹¹¹ Nu vill vi också, att ni ska lägga märke till, även här, att ett samfund — att ett samfund också upptäcks i Skrifterna här, att. . . Och Bibeln talar aldrig om något samfund. Samfundet kom från den katolska kyrkan. Hon är den första modern till samfund, och vartenda samfund har kommit raka vägen fram. Nu kommer det här att nypa till litet grand. Det kommer att nypa till litet mer hela tiden, ser ni. Men jag — jag vill, att ni ska se, att samfunden inte föddes eller förordnades av Gud. Det förordnades av djävulen.

¹¹² Guds Församling är en. . . Vi är inte splittrade, vi är alla en enda kropp, ett hopp och lära, ett i kärlek. Det är den levande Gudens Församling. Oavsett vad de, de där sakerna, vi är ett tillsammans! Det är riktigt. Om han är metodist eller baptist, broder, om han är född på nytt och fylld med Den Helige Ande, är han min broder. Vi går sida vid sida. Riktigt. Jajamensan. Det gör ingen skillnad.

¹¹³ Moses. Ibland ser jag mig omkring och säger: ”Du vet den där gruppen fanatiska pingstväänner, broder Branham, varför skulle du någonsin gå ut med en sådan där grupp?” Vet du vad? Moses såg på Israels barn. Han tittade ut genom samma fönster, som Faraos tittade ut genom. Faraos såg på dem som en skara leriga arbetare, men Moses såg på dem som Guds utvalda. Han visste, att de hade löftet. Varför? Han visste det genom Ordet. Och genom tron. . . Med sin fot på tronen, för att bli Faraos, med hela världen liggande vid sina fötter, som satt där och höllde vin i hans mun, och vackra kvinnor som fläktade honom, som kejsaren, diktatorn eller världens kung, det hade den unge Moses, vid fyrtio års ålder, i sin hand. Han tittade ut på denna skara leriga arbetare, men han visste, att han var en av dem. Halleluja! Så är det. Han visste, att han var en av dem. Och enbart genom tron valde han!

¹¹⁴ Varendra en måste göra ett val. Du måste göra ett val. Du kommer att göra ett val nu. Du kommer att göra ett val i morgon. Du kommer att göra ett val i morgon kväll, om du lever. Du måste välja någon gång. Broder, för länge sedan valde jag. Den här Bibeln var min ordbok. Den här Bibeln var min Livets Bok. Den här Bibeln var Guds Ord. Bibeln är vad jag lever efter. Den här Bibeln är vad jag står för.

¹¹⁵ Därför såg Moses ut över Israels barn. Och han sa inte bara: ”Å, de är ett underbart folk. Jag har ingenting emot dem. Å, nej, jag skulle inte säga ett enda ord emot dem.” Det är så, många människor gör idag. ”Å, de där pingstväännerna och de där människorna, som har Den Helige Ande, och de där människorna, som tror på gudomlig helbrägdagörelse, å, jag — jag — jag har inget emot det.” Men det där var inte Moses. Han

övergav Egypten och blev en av dem. Han gick ut bland sina bröder. Han var en av dem.

116 Broder, det är dit jag tar vägen. Jag tar vägen tillsammans med Herrens föraktade få, om det är en handfull, vad det än är. De har ett löfte, och jag ser deras namn i Lammets Livsbok. De är mina bröder. Det är riktigt. Gör ditt val, och ställ dig tillsammans med dem! Rätt eller fel, stå där i alla fall! Om de har fel, så hjälp dem tillrätta! Riktigt. Du gör dem aldrig bättre genom att sparka omkring dem. Ser du, försök att dra ut dem!

117 Charlie, liksom de sa om broder Allen, om elden de . . . Blodet i händerna. Jag sa: "Aldrig, aldrig har jag sett ner på A. A. Allen." Jag sa: "Om jag kunde predika liksom A. A. Allen, skulle jag aldrig ens ha ett helbrägdagörelsemöte." Då det nu gäller att inte hålla med om, att blodet i ens händer är beviset på Den Helige Ande, så håller jag inte med om det. Men då det gäller broderskap, är han min broder. Jag står sida vid sida med honom i striden. Det är riktigt. Om han har fel, ska jag försöka hjälpa honom. Och om han inte har fel, om jag har fel, vill jag att han ska hjälpa mig. Och det är på det viset, vi kommer — kommer någonstans. Titta nu här!

*. . . hon var HEMLIGHETEN BABYLON . . .
SKÖKORNAS MODER . . .*

118 Ser ni nu, hur församlingen av idag, vänner, kan ni se, hur de här församlingarna idag bara lever hur som helst, hur de än vill leva? "Fullständigt all right, fortsätt bara!", gris äter gris, lägg inte märke till det! "Å, det är ju inget ont i att göra det. Å, ni försöker bara, att vara gammaldags." Titta nu på deras lära! Nu vill jag . . . Se upp, nu! Det där är deras vana. Ser ni, att för några år sedan var den katolska kyrkan den enda, som fick gå på bio? Metodistkyrkan skulle inte kunna tänka sig någonting sådant. Alla de där samfunden: "Nej! Det där är djävulens verk." Jag undrar, vad som hände. Jajamensan.

119 Och ni vet, man tar de där unga katolska flickorna, de kommer ut med de här små . . . (Några av er gamla pojkar, lika gamla som jag är). . . Kommer ut och lägger märke till den här lilla saken, där de hade de knähöga. Den mannen är i helvetet ikväll, antar jag. Jag vet inte. Jag är inte hans domare. Men då han gjorde sin första lilla smutsiga sång som släpptes ut på radion, utan att censureras, den där "Rulla dem, tjejer, rulla dem! Rulla ner dem och visa era vackra knän!" Hur många minns den där, då den först kom ut för årtal sedan? Det där var det första felsteget just där. Det är riktigt. Och då de fick den här mannen från Texas, och tog med sig kvinnorna dit ut och använde de där underkläderna för att få dem att se ut, som om de var någonting, som de inte var, och sådana saker som det där, och lät dem komma undan med det. Och vad åstadkom det nu? Den började smyga sig in. Det är en ande.

120 En man talade häromdagen. Han sa: ”Jag vet inte vad jag ska göra. Jag har en bra, ärlig pojke, och den pojken håller på att bli så, att han tar vad han lägger händerna på.”

Jag sa: ”Varför?”

”Han umgås med en tjuv.”

121 Om man umgås med någon, som är en tjuv, blir man själv en tjuv. Min gamla mamma i Kentucky brukade säga: ”Om du lägger dig ner tillsammans med en hund, som har loppor, kommer du också att få loppor.” Man tar en — man tar en kvinna, som inte är bra, och låter . . . En flicka, och sätter henne tillsammans med en — en bra, anständig pojke, och innan man vet ordet av, är han en riktig snorvalp. Vänder det precis tvärtom. Man blir känd genom sitt sällskap. Avskilj dig! ”Kom ut ifrån dem!”, säger Bibeln, ”var avskilda!” Det är riktigt.

122 Om deras samfund går tillbaka till sådant fördärv, som att låta sina medlemmar . . . Ja, häromdagen här, i en stor fin baptistförsamling, måste de avsluta mötet. Man kan bara predika i tjugo minuter, det kunde mannen, för pastorn måste röka. Hela församlingen gick ut. De stod där ute allesammans i rökningens kedjor och kom tillbaka igen, pastorn och allesammans. Jag gick till en kongregationalistförsamling, där stod en man med en stor lång ämbetsdräkt på sig, stod där, han sa, lutade sig mot predikstolen *så här*, och talade om någon sorts blomma, som han hittade uppe på kullen. Det var ungefär allt, det var med det, och gick ut igen. Och hans fingrar var gula av cigaretttrök. Ja. Och han talade om att kvinnorna, att männen skulle spela . . . Vad är det här tyska spelet, som de spelar med det där, så mycket man — man delar ut kort, du vet? Hade . . . Å, jag trodde, att jag skulle komma ihåg det. Pinochle, de skulle ha ett pinochle-spel. Jag tror, att det där är riktigt. Ja, det är där man delar ut. Det är vanliga spelkort. Ett pinochle-spel, i källaren! Oj, oj, oj! Det är där dess grund finns. Inte underligt! Vad gör de med det där? Och så skrika om den katolska kyrkan här ute på de här Rotary-ställena och spela lotteri. Å, ni protestanter är ju precis lika smutsiga som de är, så vad kan ni säga om det? Grytan ska inte kalla kitteln ”sotig.” Förvisso inte. Man gör det, säger sedan: ”Ja, jag är presbyterian. Jag är metodist.” Du är ingenting, förrän du är född på nytt. Det är riktigt. Och då du gör det där, vet du, att det är någonting inom dig, som säger dig, att de där sakerna är fel, och du kommer att komma ut ur det, lika säkert som att du når upp till knäna på en anka. Du vet, att det där är Sanningen. Säkert. Jajamensan. De där sakerna följer med i det där. Varför?

. . . SKÖKORNAS MODER . . .

123 En vacker dag kommer den gamla modern att säga: ”Vet du vad? När allt kommer omkring, älskling, är vi båda detsamma.” Och vet du vad det blir då? Kyrkornas Förbund kommer att

förena allesammans, liksom de gör nu. Och vet ni vad som kommer att ske med en liten grupp som den här? Ni kommer att få betala för det, pojkar. Det stämmer precis.

¹²⁴ Men oroa er inte, Lammet ska besegra honom. För Han är herrns Herre och kungarnas Kung, och Gud kommer att börja leda Sin Församling, istället för ett samfund. Han kommer att hålla ut Den Helige Andes gyllene Olja över den Församlingen. Broder, Eld kommer att falla från Himmelen, och tecken och under kommer att ske, som man aldrig tidigare har sett. Jajamensan. "Frukta inte, lilla hjord, det är er Faders goda vilja att ge er Riket." Jajamensan. "Den som håller ut till slutet!" Där går ni. Försätt raka vägen! Håll ert huvud mot Golgata. Den här Bibeln har rätt. Oroa er inte!

¹²⁵ Titta nu! Det är några av vanorna de har. En del av den moral, som de har. Vi skulle bara kunna fortsätta. Innan man visste ordet av, läckte det in i de protestantiska kyrkorna. Sedan började de katolska kvinnorna . . . Å, det gjorde ju ingen skada att ta på sig små shorts, så länge de gick i kyrkan och satte en liten näsduk över sitt huvud. Något slags tradition: "Åt inget kött på fredagen!" Och, å, var har man någonsin funnit, att man ska sätta en näsduk på sitt huvud för att gå in i kyrkan? Jag vill, att du ska visa mig Skriftstället. Det är falsk profetia. Var är det i kyrkan, som det är meningen, att man ska ha en hatt på sig i kyrkan? Då man har en hatt på sitt huvud, vanäras man Kristus, eller hur, jag talar om männen. Kvinnor, ni har ett täckelse, men jag utmanar vem som helst att visa mig, var det är en hatt eller en näsduk. Det är ert hår! Och ni har klippt av alltsammans. Hur är det nu med det? Å, säger de: "Det där är gammalmodigt." Om det är det, så är det Bibeln! Och Guds Ord är rätt.

¹²⁶ Vi talade här, för inte så länge sedan, om kvinnan som tvättade Jesu fötter, och tog sitt hår, ni vet, och — och torkade dem med det. Jag sa: "Det enda sättet, som en kvinna skulle kunna göra det, är att hon står på huvudet för att få tillräckligt med hår där nere för att tvätta Hans fötter, för att torka med." Det är riktigt. Å, det är, det är en skam att se, hur . . . Här, i väder på fryspunkten, går de omkring med en liten kort kappa på sig så där, och visar sin nakna kropp.

¹²⁷ Nu säger man: "Varför hackar du på kvinnorna?" Ni behöver bli hackade på.

¹²⁸ Och ni män, som låter era kvinnor göra så där, broder, jag — jag vet inte vad jag ska tänka om er. Det är riktigt, nu.

¹²⁹ Och ni pastorer, jag tror inte, att ni är här. Men om ni ser mannen, så säg till honom att komma, berätta, träffa mig. Förstår ni? Om han inte har mer respekt för Kristus än att låta sin församling komma undan med det där utan . . . Nu . . . De kanske gör det där ute bakom hans rygg, men om han inte säger till dem om det, är han inte en lämplig tjänare åt Jesus Kristus. Det där

är exakt rätt. Han är inte lämplig att vara en Kristi tjänare. En Kristi tjänare bör vara orädd ifråga om det, som hör Bibeln till. Visst. Men där är de, de går ut och gör det i alla fall.

¹³⁰ Och så, innan man visste ordet av, måste protestanterna plocka upp det. Ni goda metodister, och ni baptister, och ni presbyterianer, eller nasarener, Pilgrim Holiness och ni allesammans, samma sak, gick raka vägen ut, sex av den ena och ett halvt dussin av den andra. Varsågoda, "Skökornas moder." Ert samfund: "Så länge de började på högkvarteret, vad gjorde det för skillnad?" Förstår ni? Det gör en hel del skillnad. Det började aldrig i *det där* Högkvarteret. Det kan börja i ert högkvarter här nere, men inte på Det Där, där uppe. Det beror på var man är ifrån. Det är sant.

¹³¹ Nu tror jag inte, att vi har tid till att ta den här andra, det är kanske bäst att jag lämnar den tills i morgon. All right, låt oss ta den här lilla korta! Vi har här "dop i vatten." Vi har också "förutbestämmelse," och å, många saker. Så låt oss bara ta den här lilla korta om "kvinnliga predikanter," och få med den här!

¹³² Nu, dam-predikant, nu vill jag inte sära dina känslor, men jag vill tala om en sak för dig. Du har inte ett enda dugg i Skriften, inte ett enda i Bibeln. Ja, jag vet vart du är på väg, och jag har redan fått alla dina, ja: "Och dina söner och döttrar ska profetera." Om din pastor nu inte vet, vad ordet "profetera" betyder, så vet han — han vet ingenting. Han har inte så mycket att göra bakom predikstolen, om han försöker säga åt dig att vara predikant. Förstår du? För det är absolut, det är utdömt från Första Moseboken till Uppenbarelseboken. Låt mig nu visa er det här, ser ni!

¹³³ Nu vill jag, att ni med mig ska slå upp Första Timoteusbrevet 2:11. Slå bara upp det här, så ska vi få reda på det här nu, och vi ska få det här också, i Apostlagärningarna 2. Ja. Och bara — lyssna bara här, vad Skriften har att säga om det här ämnet!

¹³⁴ Nu sa någon hela tiden: "Jaha, broder Branham, du är bara en gammal kvinnohatare." Jag är inte någon kvinnohatare. Jag är en . . . Jag gillar bara inte att se kvinnor försöka ta en plats, som de inte hör hemma på.

Minns ni på Howard Shipyard här borta, ett av de mest framgångsrika skeppsvarven som finns vid Ohiofloden? De satte en kvinna över det. Titta, vad som hände!

De gav kvinnan rösträtt. Titta, vad som hände!

¹³⁵ Låt mig tala om det för er nu! Inte bara skinna kvinnorna. Jag vill att männen ska förstå, att ni också är med på det här. Men låt mig tala om en sak för dig, broder! Den här nationen är en kvinnans nation. Jag ska bevisa det genom dig, genom Skriften, genom vad som helst som du vill ha det bevisat genom. Det här är . . . Vad visar sig på våra pengar? En kvinna. Var finns hon? I Uppenbarelseboken, här, ser ni henne. Hon är nummer

tretton också, allting som hon startade: tretton stjärnor, tretton ränder, tretton kolonier. Tretton, allting var tretton till att börja med. Hon dyker upp i det 13:e kapitlet i Uppenbarelseboken. En kvinna, tretton!

¹³⁶ Och 1933, då Herren. . . Då vi hade möten här borta, där Church of Christ står nu, det gamla frimurarhemmet, kom synen från Herren till mig här uppe och förutsa, att "Tyskland skulle gå upp och lägga den där Maginotlinjen där." Många av er kommer ihåg det. Och hur de skulle vara riktigt befästa där inne, och amerikanerna skulle lida ett stort nederlag just där vid den där linjen. Och sa också, vad som skulle hända och om Roosevelt och de där sakerna, hur han skulle kandidera och göra den där fjärde mandatperioden. Fullkomligt, precis exakt så, som det blev. Och sa också, att bilarna skulle fortsätta att bli mer lika ett ägg, tills de i den yttersta tiden skulle vara precis i form av ett ägg. Och jag sa: "Det kommer att ske, att de där bilarna inte kommer att styras av en ratt. Det kommer att vara någonting annat, som styr dem." Det är de där bilarna, som de tar fram just nu, fjärrstyrda, för säkerhets skull. Korrekt. Man kommer inte att kunna köra in i en stad. . . I en 50-kilometers-zon kan man då bara göra 50 km/t. Man kan inte krocka med en annan bil, för det är fjärrstyrt. Ser ni, det är så det går till, och redan nu. Och jag sa: "Kom ihåg, att vid den tiden, innan ändens tid kommer, innan ändens tid kommer, att en kvinna. . . Nu ska ni allesammans bevara det här nedskrivet. Det kommer att uppstå en stor, mäktig kvinna, som antingen är president eller diktator eller någon stor mäktig kvinna i de här Förenta Staterna. Och hon kommer att sjunka under kvinnornas inflytande. Kom nu ihåg, att det där är SÅ SÄGER HERREN!" Förstår ni?

¹³⁷ Och hon har fel. Och vad har det öppnat väg för? Låt mig tala om det för er! Var andliga! Låt. . . Öppna er! Titta! Varför gör det det? För att ge den katolska kyrkan en plats att komma in på. Förstår ni? Ni dyrkar de här filmstjärnorna och alla de här andra olika sakerna här ute. Kommer ni ihåg den predikan jag höll? Margie, du minns den, för årtal sedan, om invasionen av Förenta Staterna för att störta den amerikanska regeringen. Och hur jag sa, att han uppstod i Paris, efter att vi hade räddat dem där borta från de där kvinnorna, vinet och att leva loppan. Och han tände direkt i Hollywood. Istället för att vi skickar folk till Paris för att få modeller, skickar de nu folk hit för att få modeller. Vad åstadkom det? Det fick. . . Vi skulle inte låta ens barn gå på bio, men han kom direkt in i TV, flyttade raka vägen ut och förorenade hela saken, körde ut henne direkt. Och här är vi idag, alla de små flickorna och pojkarna, allesammans lika någon av de här tv-skådespelarna. Vad är det? Det är att röja väg. Gosse, en enda illa beryktad kvinna kan skicka fler människor till helvetet än alla langarställen, man skulle kunna placera i en stad. Det är riktigt. Ge akt på henne, då hon går nerför gatan med sina

kläder alldeles avtagna, jag bryr mig inte om, vem mannen är, om han är en frisk normal man, måste han få någonting att gå över honom, då han ser på kvinnan. Var nu bara ärlig! Jag bryr mig inte om . . .

¹³⁸ Jag har haft Den Heliga Ande i åratal. Man kan inte titta på en kvinna och hennes halvklädda . . . Jag — jag har ett litet kors i min bil, många av er har sett det. Någon sa till mig: "Är du katolik?" Var fick katolikerna någonsin ensamrätt på korset? Korset betyder "Kristen".

¹³⁹ De där små gamla Sankta Ceciliorna osv. är katolicismens kännetecken. Vi tror inte på sådana saker som det där. Vi tror på Kristus. De har alla sorters döda människor, som de dyrkar. Det är en hög form av spiritism. Det är allt det är, att dyrka de döda. Ingenting sådant, nej.

¹⁴⁰ Jag frågade den där prästen. Jag sa: "Varför då, om . . . Petrus var väl den första påven?"

Han sa: "Det är riktigt."

¹⁴¹ Jag sa: "Varför sa då Petrus: 'Det finns ingen annan medlare mellan Gud och människor än människan Kristus Jesus.'? Och ni har fem tusen döda kvinnor, och allting annat, ni gör dem till medlare. Vad har nu hänt?" Varsågod! De har inte något svar på det där. Det är riktigt.

¹⁴² En del av deras lära, nu, deras falska lära, har en skara falska protestantiska profeter kommit fram och lärt ut det där, och ni protestantiska människor sväljer det. Det är exakt riktigt. Samfund och former av dop, och olika förordningar och saker, som ni går igenom, vilka absolut inte är Skriftenliga. Det är emot det i Skriften, men ändå böjer ni er helt och hållet för det. Det är sanningen.

¹⁴³ Lyssna nu på det här om de kvinnliga predikanterna! All right. Första Timoteusbrevet, jag vill ha Första Timoteusbrevet 2:11. Lyssna nu på vad Det säger här!

Låt era kvinnor lära sig i tystnad med all underkastelse!

Men jag tillåter inte en kvinna att undervisa eller att ta sig auktoritet över mannen, utan hon ska vara i tystnad.

¹⁴⁴ Jag är inte ansvarig för att ha lagt in det där. Jag är ansvarig för att tala om för er, att det finns där inne. Förstår ni? Förstår ni?

Låt era kvinnor lära sig i tystnad och vara i hel underkastelse. (Om ni någonsin gick in i en ortodox kyrka och tittade på dem, ser ni. Förstår ni?)

Men jag tillåter inte en kvinna att undervisa, eller att ta sig auktoritet (vara pastor, diakon eller någonting liknande) över mannen, ser ni, ta sig auktoritet över mannen, utan att vara i tystnad.

Ty Adam formades först och sedan Eva.

145 Visste ni det? Lyssna nu, kvinnor! Ni goda, rättfärdiga kristna kvinnor är det bästa, som Gud skulle kunna ge en man, annars skulle Han ha gett honom någonting annat. Jajamensan. Förstår ni? Någon kvinna fanns inte ens med i den ursprungliga skapelsen. Kvinnan är inte ett skapat verk av Gud. Hon är en biprodukt av en man. Gud skapade mannen som både man och kvinna. Och Han skiljde dem åt. Och efter att mannen redan hade levat på jorden och gett djuren namn, och levat här en lång tid, tog Han ut ett revben ur Adams sida, som en biprodukt, och gjorde en kvinna av det. "Först formades Adam och sedan Eva." Titta nu!

Och Adam blev inte bedragen, men kvinnan, som blev bedragen, var i överträdelsen.

146 Gud tog mannen. Djävulen tog kvinnan. Se på det, rakt i ansiktet, vad som åstadkommer det idag! Titta på Guds verkliga Församling, de kommer att säga: "Jesus!" Antikrist kommer att säga: "Maria!" Titta på de där andarna! Förstår ni? Där är de. "Hell dig Maria, Guds moder, välsignad är du bland kvinnor, och be för oss syndare nu och på vår dödsdag! Amen. Maria, be!" Oj, oj, oj! Där ser ni, "kvinna", djävulens undersåte. Kristus, föremålet för tillbedjan, och det Enda! Varsågod! Varsågod!

147 "Adam formades först och sedan Eva." Adam blev inte bedragen. Och hur skulle ni kunna ha en kvinnlig pastor, diakon? Adam blev inte bedragen, men kvinnan blev bedragen. Hon var faktiskt. . . Hon trodde inte, att hon hade fel, men det hade hon. "Kvinnan, som bedrogs, var i överträdelsen." För hon, varenda gång som en — ett begravningsståg går nedför gatan, förorsakades det av en kvinna. Varenda gång ett litet barn skriker, förorsakades det av en kvinna. Varenda gång någon dog, förorsakades det av en kvinna. Vartenda grått hår, en kvinna förorsakade det. Allting, och döden, en kvinna förorsakade den. Allting, som är fel, en kvinna förorsakade det. Och att sedan sätta henne som överhuvud i församlingen, pastor, å, biskop ibland. Hon borde skämmas.

148 Låt mig nu vända er till det här, en sak till, om bara en minut. Förstår ni? Låt oss slå upp Första Korintierbrevet 14:32 där, och se efter, vad Paulus säger här borta, och sedan går vi direkt över till några fler, om en minut bara! Och så vill vi inte uppehålla er för länge, så att ni blir så trötta om morgonen, att ni inte kan komma tillbaka. All right. Jag vill läsa. Hur många tror, att Paulus var en inspirerad lärare? Kom nu ihåg, att Paulus skrev det här till Timoteus också! Förstår ni? Det där, nu, Första Korintierbrevet 14:32. Låt oss nu börja just här och börja läsa här, 14:34, tror jag.

Låt era kvinnor hålla tyst i församlingarna, . . .

149 Hörde ni, vad han sa?

Låt era kvinnor hålla sig tysta i församlingarna, för det är inte tillåtet för dem att tala, utan de är beordrade att vara under lydnad, . . .

150 Har du en kommentar i marginalen om det där? Om du har det, kolla den och se efter, om den inte tar med 1 Mosebok 3:16! Då Gud sa till Eva, för att hon hade lyssnat till ormen i stället för sin man, att han skulle härska över henne alla hennes livs dagar. Hur kan kvinnan komma och härska över mannen, vara pastor eller diakon, då Bibeln säger, att hon ska vara ”i lydnad”, precis som det var i begynnelsen? Då Han . . . Gud — Gud kan inte förändras. Man kan inte få Ordet att säga en sak *här* och en annan sak *här* borta. Det gör inte det. Det är samma sak hela tiden.

151 Så i begynnelsen, det är där, innan det här är över, om jag får en chans, som jag vill reda ut det där med *Äktenskap och skilsmässa* åt er. Jag har aldrig gjort det i den här församlingen än. Men ge akt på det här dubbla förbundet! Den ene säger att hon kan gifta sig, en annan säger att de inte kan gifta sig, och den här säger *det här, det där* eller *det andra*. Vänta bara en minut och se efter, vad Bibeln säger, då vi kommer till det där! Förstår ni? All right. Titta nu här!

Låt era kvinnor hålla tyst i församlingarna, . . . det är inte tillåtet för dem att tala, utan de är beordrade att vara under lydnad, som också lagen säger.

152 I Gamla Testamentet fick de alltså inte tala, för Paulus sa här, att de inte fick. Är det riktigt? ”Låt era kvinnor hålla sig tysta! Det är lydnad.” Om du nu tittar på din marginalkommentar där, kommer den att ta dig tillbaka till 1 Mosebok 3:16. Förstår ni? All right. ”Under, som under lagen.”

Och om de . . . lära sig någonting, låt dem fråga — fråga sina män hemma, för det är en skam för en kvinna att tala i församlingen.

Vad? . . .

153 Titta nu på det där frågetecknet på var och en av era Biblar, på det där: ”Vad?” Vad fick Paulus att säga det där och agera så där? Om ni nu någonsin får tag på de där breven, som korintierna skrev till Paulus. Ni kan nu få tag på dem i vilket bra bibliotek som helst, ser ni, de som korintierna skrev till Paulus. De skrev och talade om för honom, efter att de här kvinnorna, som hade omvänt sig . . . De hade en — en gudinna där borta, som kallades ”Diana”. Och hon var också från Efesus. Och korintierna dyrkade densamma, för det var en hednisk gudstjänst. Och en dag fann de en sten ute på fältet, som såg ut som formen av en kvinna. De sa: ”Gud är en kvinna, och hon har släppt ner sin avbild till oss.” Och deras tempel var mycket bättre än Salomos tempel, sa de, historikerna. Å, det var helt i marmor, med inläggningar av guld, medan Salomos tempel var gjort av cederträ, med inläggningar av guld. Förstår ni? Och det

var mycket bättre. Och det där då, om Gud var kvinna, å, visst, då kunde hon ha kvinnliga präster. Visst, om Gud är kvinna, då har den kvinnliga predikanten rätt. Men Gud är Man. Bibeln säger, att Han var Man, och han är Man. Förstår ni? Och om Gud var Man, så borde det vara män.

Lägg märke till det här: "Vad?"

¹⁵⁴ En del av de där kvinnliga prästerna, nu, då de omvände sig från hedendomen till kristendomen, tyckte de, att de kunde behålla sitt ämbete som predikant, bara komma raka vägen över. Om de predikade om Diana där borta, kom de över hit och predikade om Kristus.

¹⁵⁵ Han sa: "Vad? Kom Guds Ord ut. . ." Lyssna bara på Det Här! Broder, hur kan predikanter göra så? 36:e versen.

Vad? Kom Guds Ord ut från er? Eller kom det bara till er?

Om någon människa tror sig vara profet eller andlig (behöver inte ens vara profet, bara en andligt tänkande människa), så låt honom erkänna, att det, som jag skriver till er, är Herrens bud! (Tror ni på det?)

Men om han, om någon är okunnig, låt honom bara vara okunnig.

¹⁵⁶ Det där är nu precis så enkelt, som jag vet, hur jag ska göra det. Förstår ni? Han sa: "Om en man är en andlig man eller en profet, kommer han att erkänna, att det jag skriver här är Herrens Bud." Men han sa: "Om han — om han kommer att vara okunnig, så låt honom bara vara okunnig." Förstår ni? Det är det enda, man kan göra. Om de vill fortsätta med det, måste man bara låta dem gå, för han såg, att det började där.

¹⁵⁷ Och någon kvinna sa till mig, hon sa: "Å, Paulus var bara en gammal kvinnohatare."

¹⁵⁸ Han var ingen kvinnohatare. Som ni vet, var Paulus aposteln, och till den hedniska Församlingen. Titta här! Visste ni, att Paulus. . . Hur många tror, att det där är, vad Paulus predikade? Är det där, vad han — vad han sa här? Och Paulus sa. . .

¹⁵⁹ Ni säger: "Mja, vänta lite nu, broder Branham! En minut bara! Nu säger vår biskop, att det där är all right. Superintendenten för Assemblies säger, att det är all right. Oneness-biskopen säger, att det är all right."

¹⁶⁰ Jag bryr mig inte om vad de säger. Det är falskt! Och jag sa ju, att vi skulle hålla hårt fast vid det här. Och falska profeter skulle säga så. För Bibeln säger: "Om någon tror sig vara en andlig människa eller en profet, så låt honom erkänna, att det jag säger är Herrens Bud!" Och om hans ande inte bekräftar det där Ordet, är han en falsk profet till att börja med. Jag skulle hellre vara kvinnohatare än kvinno-älskare, att gå på sådana saker som det där, att stå ut med sådana saker som det där

i Guds Församling, tvärt emot Guds föreskrifter. Och Paulus sa . . . Slå upp Galaterbrevet 1:8! Paulus sa: "Om en ängel från Himmelen skulle predika något annat evangelium än det, som jag har predikat för er, han vare förbannad!" Vad ska ni nu göra åt Det?

¹⁶¹ Nu säger ni: "Hur är det med där det står: 'Era söner och döttrar ska profetera', i Joel, och — och som Petrus citerade på Pingstdagen?" Det där är exakt rätt.

¹⁶² Visste ni, att i Gamla testamentet var det enda sättet, och det enda sättet nu, som någon kan komma in i förbundet genom . . . Abraham var den, som fick löftet, och löftets insegel var omskärelsen. Hur många vet det? Det var Guds bekräftelse.

¹⁶³ Liksom en baptistbroder, han sa: "Broder Branham, å, vi baptister har fått Den Helige Ande."

Jag sa: "När fick ni Den?"

Han sa: "I den stund vi kom till tro."

¹⁶⁴ Jag sa: "Paulus sa: 'Har ni fått Den Helige Ande sedan ni kom till tro?'" Förstår ni? Jag sa: "Ni baptister, kom nu och få litet av Det Där, så ska vi tala om evig säkerhet med er!" Jag sa: "Men, jaa, var får man Den på det viset?" Förstår ni?

¹⁶⁵ Han sa: "Har ni fått Den *sedan* ni kom till tro?" De var troende och ropade och var glada och allting annat. De hade ännu inte fått Den Helige Ande. Paulus sa, att de inte hade det. Förstår ni? "Har ni fått Den Helige Ande sedan ni kom till tro?"

De sa: "Vi vet inte, om det finns någon Helig Ande."

Han sa: "Hur blev Ni då döpta?"

¹⁶⁶ De sa: "Vi har blivit döpta." Men falskt, ser ni. Så han måste döpas på nytt. All right.

¹⁶⁷ Lägg nu märke till det här nu, att de här kvinnliga predikanterna, då de kom in, trodde de, att de skulle ta sin auktoritet. Men det är absolut inte tillåtet av Gud att göra så. Och låt . . . Nu medan vi är inne på det här ämnet här, de här kvinnorna, ser ni. Och det, nu sa han: "Om det finns någon man ibland er, som är andlig eller en profet, så låt honom erkänna, att det jag skriver är Herrens Bud. Men om han är okunnig, låt honom bara vara okunnig." Och det är därför . . . Som det här tabernaklet inte står och ordinerar kvinnliga predikanter, kvinnliga diakoner, eller någonting som en kvinna kan göra som ett ämbete i den här församlingen, det är för att den här Skriften ligger här, och den är naken.

¹⁶⁸ Nu säger Bibeln: "Era söner och döttrar ska profetera." Vad betyder nu ordet *profetera*? Slå upp det! Det är att "tala om någonting under inspiration" eller "förutsäga någonting." Det är ett sammansatt ord.

169 Precis liksom *helga* betyder att vara ”renad och satt åt sidan för tjänstgöring.” Förstår ni? Eller så är det ett sammansatt ord, som betyder mer än en sak, som vi har så mycket av här i engelskan.

170 Liksom om vi skulle säga ordet ”board.” Jaha, vad skulle *board* betyda? Man säger: ”Ja, han menar, att han betalade sin *nota*.” ”Nej, det gjorde han aldrig. Han menar att han *borrhade* ett hål.” ”Nej, det gjorde han aldrig. Han menade att han *tråkade ut* honom.” Eller, ser ni, bara ett ord, man måste veta, vad man talar om. Förstår ni?

171 Och så är det med det här sammansatta ordet där: ”Era söner och era döttrar ska profetera.” Det enda sättet, nu, som Gud . . .

172 Den här baptisten sa: ”Ja, vi har fått Den Helige Ande.” Jag sa . . . ”Då, då vi kom till tro på det.” Jag sa . . . Nu, ser ni, sa han: ”Gud gav Abraham . . .” Han sa: ”Abraham trodde Gud.” Det var så, han uttryckte det. Han sa: ”Abraham trodde Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet.” Hur många vet, att det där är sanningen? Ge nu akt på hur — hur lätt Satan kan lura på en broder det där! Ser ni, lika lätt. Det här är Skriften, nu.

173 Broder, jag ska säga dig, i det här, här uppe, du bör vara smord, innan du går in i det här. Du bör gå in i en hemlig plats och be. Folk säger: ”Varför går du inte ut och träffar människorna?” Broder, om man ska tala till människorna eller undervisa dem, så är det bäst att man stannar för sig själv, tillsammans med Gud ett tag, innan man går in i predikstolen. Förvisso, för Satan är listig, mycket listig.

174 Nu sa han, lägg märke till att han sa: ”Abraham trodde Gud, och det tillräknades honom som rättfärdighet.” Det är riktigt. Han sa: ”Vad mer kan Abraham nu göra än att tro?”

Jag sa: ”Det var allt, han kunde göra.”

175 Han sa: ”Hur mycket mer kan du göra eller någon annan göra än att tro?”

176 Jag sa: ”Det är allt vi kan göra. Men titta, broder, sedan försonade, rättare sagt erkände Gud Abrahams tro. Han gav honom inseglet, omskärelsens tecken, som ett insegel på förbundet. Förstår ni? Han gav honom det. Han sa: ’Abraham, jag erkänner din tro, så jag ska ge dig ett tecken nu på att jag har tagit emot dig.’”

177 Så Han omskar Abraham, och det var ett insegel på förbundet. Och nu i den här tiden . . . Nu kunde en kvinna inte vara i det här förbundet, bara en gift kvinna. Ta reda på det! Man kunde inte omskära en kvinna, så de måste komma in, så hon och hennes man är ett. De är inte längre två, de är ett. Hur många vet det? Skriften säger så. Så då hon gifter sig, då blir hon — hon blir ett. Och gå vidare ner här, och titta här i Timoteus, det står samma sak, som säger: ”Trots detta ska hon nu bli frälst,

då hon föder barn, om hon fortsätter i tro och helgelse med all nykterhet.”

¹⁷⁸ Men nu var Gamla Testamentets omskärelse på köttet, då, men i det här Nya Testamentet, sa Joel: ”Jag ska utgjuta min Ande över allt kött, och era söner och era döttrar ska profetera.” Nu betyder ordet *profetera* inte att undervisa. *Profetera* betyder att antingen ”tala om en upplevelse under inspiration” eller ”förutsäga någonting, som ska äga rum.” Och vi vet, att det fanns profetissor i Gamla Testamentet. De kunde aldrig uttala sig i byggnaden, uttala sig i kyrkan, i församlingen, som lärare. Men hon, Hanna och många av dem i templet, de var profetissor, och de var . . . Miriam var profetissa, eller något liknande. Hon hade Anden över sig, det är sant, men hon hade sina begränsningar ifråga om plats. Kvinnor kan vara profetissor i dag, absolut, men inte lärare osv., bakom plattformen här. Om ni gör det, får ni – ni får Bibeln att motsäga Sig själv. Bibeln kan inte säga en sak *här* och en annan sak *här* borta. Den måste säga samma sak hela tiden, annars är Den inte Guds Ord. Förstår ni? Så, ”Era söner och era döttrar ska profetera,” betyder att de antingen skall ”förutsäga” eller ”vittna.” Slå nu upp det där, och ta bibelordboken, och se efter, om det där inte är rätt! ”Era söner och era döttrar ska profetera.”

¹⁷⁹ Nu talar Bibeln också om en kvinna som gjorde anspråk på sitt, så, eller påstod att hon . . . Det här skulle fungera både med den katolska kyrkan, och skulle också fungera med . . . Med det här ämnet, som vi ska tala om nu. Låt oss slå upp Uppenbarelseboken, och låt oss ta ungefär det 2:a kapitlet och den 20:e versen, bara medan vi är precis här nära den, så att ni kan lägga märke till det här och se precis hur djävulsk den där saken kan vara, att tala om vad som kommer att hända i den här yttersta tiden, hur de här . . . Vad den här kvinnan skulle vara. Kom ihåg, att den katolska kyrkan är en kvinna! Vi har just läst det, eller hur? Lyssna på det här nu, hur Det står! Uppenbarelseboken 2:20, ”Det oaktat, nu . . .” Han talar till församlingen i Tyatira, ser ni, ”Det oaktat, nu . . .”, som är medeltidsförsamlingen där, som gick igenom den Mörka Medeltiden.

Det oaktat, nu, *har jag några saker emot dig, för att du låter den där kvinnan Jesabel, som kallar sig profetissa, undervisa och . . . underkuva mina tjänare och begå otukt, och äta saker offrade till avgudar.* (Förstår ni?)

¹⁸⁰ Om ni nu någonsin lägger märke till det, så titta på de här församlingstidsåldrarna! Sedan ska vi avsluta. Imorgon ska vi sedan ta upp de här andra sakerna. Titta. I . . . Under de – de gyllene ljusstakarna i det judiska tabernaklet, på insidan, om skådebröden osv., fanns det sju gyllene ljusstakar. Det vet ni alla. Förstår ni? Det finns sju församlingstidsåldrar. Det där talar om sju församlingstidsåldrar, ett ljus. Om ni nu lägger

märke till det, finner vi i Uppenbarelseboken 1, att Jesus stod i de sju församlingstidsåldrarna, de sju gyllene ljusstakarna, då han vände sig om och såg En, som liknade Människosonen, stå där klädd med hur det var. Det var Bruden som stod uttrid i ljusstakarna.

¹⁸¹ I Gamla Testamentet, nu, tog de det här ena ljuset och tände det, tog det andra ljuset och tände det på det där, tände på det där, det ena på det andra, så där, tills de hade tänt alla de sju ljusstakarna.

¹⁸² Om ni lägger märke till det, i begynnelsen, då Gud började handla med judarna, och de gick igenom den gyllene tidsåldern. Och så var den mörkaste tiden i arbetet, som Gud hade med judarna, i Ahabs regeringstid. Och om ni kommer att lägga märke till det, då ni läser de där församlingstidsåldrarna där, så kommer Han tillbaka till det igen. Nu sa Han: "För några saker sedan", och sa . . . Nu, mitt i den där Mörka Tidsåldern, femtonhundra år där, eller först på Ahabs och judarnas tid. Den mörkaste tiden de hade, då Ahab gifte sig med Isebel och införde avgudadyrkan i Israel, och fick alla människorna att tillbe liksom Ahab . . . Efter Isebels gud. Som ni minns tog de och satte upp offerlundar och tog ner Guds altaren. Och Elisa ropade, att han var "den ende", och Gud hade sjuhundra, som ännu aldrig hade böjt sitt knä för Baal. Kommer ni ihåg det där? Det är den där förebilden till den utvalda Församlingen, som kommer ut. Ser ni där? Ser ni, hur det är?

¹⁸³ I den här församlingen, nu, om ni lägger märke till den första församlingen, den första församlingen, Efesus församling, det var en framstående församling. Han sa: "Ni har fortfarande ljus." Och om ni lägger märke till det, i varje församling började det fördunklas, fördunklas, fördunklas, tills det blev fråga om Tyatira. Då, de femtonhundra åren. Då kom Han ut på andra sidan: "Och du har bara ett litet ljus. Styrk det, som du har, så att din ljusstake inte tas bort!" Och så kom det fram till Filadelfias församlingstidsålder, och sedan till Laodiceas Församlingstidsålder.

¹⁸⁴ Här är nu det vackra. Oj, oj! Jag bara älskar det här, broder Smith. Se, titta på det här! I *den här* församlingstidsåldern, nu, som vi gick igenom . . . Ge nu akt på det här! Den första församlingstidsåldern var Efesus, den efesiska församlingstidsåldern. Var och en av de här församlingstidsåldrarna, nu, tills det kom fram till de här femtonhundra åren, om ni lägger märke till det . . . Läs det nu, då ni kommer hem ikväll, om ni har tid, eller tidigt imorgon, innan ni kommer till kyrkan, i det 1:a, 2:a och 3:e kapitlet i Uppenbarelseboken! Ni kommer att finna, att var och en av de där församlingstidsåldrarna, Han sa: "Du har litet styrka, och du har inte förnekat mitt Namn.", tills Han kom fram till de här

femtonhundra åren i Tyatira, den Mörka Medeltiden. Då kom Han ut på andra sidan och sa:

. . . du har *ett namn*, att du lever, men *du är död*.

¹⁸⁵ Och de här, ingen av de här andra församlingstidsåldrarna, den eller Filadelfias församlingstidsålder, tog någonsin upp det där Namnet igen. Fick aldrig det Namnet, för det försvann under den här tiden. Nu, å, så vi skulle kunna lägga det där till de där falska lärorna nu, precis där inne, visa er, att det är en mor, den katolska kyrkan, modern till alltsammans det där, hur hon är "modern, hemligheten Babylon". Och det där är, titta, den här församlingstidsåldern här, då hon kom ut, hade hon litet grand ljus, sedan blev hon dunklare, dunklare, och så kom hon in i en organisation här borta, de här femtonhundra åren. Och nu kom hon ut, inte som Herrens Jesu Kristi Församling, utan som den katolska kyrkan. Hur kom Luther ut? Som den lutherska kyrkan. Hur kom baptisterna ut? Som baptistkyrkan. Inte Hans Namn, inte Hans Namn, ett annat namn, "du har ett namn". "För det finns inget annat namn givet under Himmelen, genom vilket man kan bli frälst, endast Jesu Kristi Namn." "Du har ett namn, att du lever, men du är död.", så är det med det där samfundet.

¹⁸⁶ "Å, jag är presbyterian.", och du är död! "Å, jag är baptist.", och död! Du är bara levande, då du blir levande i Kristus Jesus. Det är riktigt. Era falska dop, vatten, falskt dop, bestänkning, begjutning istället för nedsänkning, att använda "Fadern, Sonen och Den Helige Ande" istället för Herrens Jesu Kristi Namn. Alla de där falska sakerna kommer raka vägen fram, säger Bibeln, hålls liksom in i det precis så fort det kan. Och här tolererar vi och går med dem: "Tja, min församling tror på Det på *det här* viset." Men Bibeln säger *Så Här*. Förstår ni? Inga sådana saker. Det finns ingenting sådant.

¹⁸⁷ Och ingenstans i Bibeln räckte de någonsin ut sin tunga och tog den heliga Oblaten, och prästen dricker vinet och kallar det för Den Helige Ande. Aldrig i Bibeln skakade de någonsin hand och gav gemenskapens högra hand och kallade det för Den Helige Ande. Aldrig reste någon sig upp och sa: "Nu är jag en troende.", och fick Den Helige Ande. Om det vore så, skulle det vara så här Apostlagärningarna 2 skulle vara tvunget att läsas: "Och då Pingstdagen var inne, kom en romersk präst nedför vägen, och han hade sin krage bakvänd. Han gick fram och sa: 'Räck nu allesammans ut er tunga och ta emot den heliga Oblaten, den första nattvarden.'" Skulle inte det vara ett sätt att läsa Apostlagärningarna 2 på?

¹⁸⁸ Nåväl, ni protestanter är lika illa ute. Kom tillbaka dit och säg: "Nu ska vi gå fram till er metodister, ställa dem på högra sidan, eller ge dem gemenskapens högra hand och sex månaders provotid." Var läser man det där i Apostlagärningarna 2? Förstår ni? Var får man det ifrån? Förstår ni?

189 Det står: ”Då de alla var på ett ställe, i ett ackord!” Det kom aldrig fram någon biskop och gjorde *det här*, och det kom aldrig fram någon präst och gjorde *så här*. ”Men det kom ett ljud ifrån Himmelen liksom en framfarande mäktig vind, och Det fyllde hela huset, där de satt.” Där är sättet, som de fick Den på, jajamensan, som en framfarande mäktig vind, som kom från Härligheten. Inte uppför vägen eller från något samfund.

. . . *du har ett namn, att du lever, men du är död.*

190 Ser ni, era trosbekännelser och samfund har stängt Gud ute, så där, så att: ”Vi tror *så här*, och vi tror, att underverkens tid är förbi.” Det är en falsk profet, som säger så. Det är en falsk profet, som säger till er, att: ”Man kan skaka hand och få Den Helige Ande.” Det är en falsk profet, som säger till er: ”Man får Den Helige Ande, då man kommer till tro.” Det är en falsk profet, som säger till er: Man bör bli begjuten och bestänkt istället för döpt.” Det är en falsk profet, som säger till er att ”bli döpta i Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn”, då det inte finns något Skriftställe för det i Bibeln. Det är riktigt. Det finns inte ett Skriftställe i Bibeln, som säger till er att döpas, där någon någonsin döptes, annat än i Jesu Kristi Namn. Bara Johannes lärjungar, och de måste komma, bli omdöpta, i Herrens Jesu Kristi Namn, för att få Den Helige Ande. Det är riktigt. Det där är nu inte en Jesus Only-lära. Jag känner till Jesus Olyls lära. Det där är inte den. Det där är bara Bibelns Lära. Det är riktigt.

191 Men där är du. Vad gör du med den? Där är din mamma. Där är mamman till de där trosbekännelserna.

192 Titta nu tillbaka i Bibeln och tala om för mig, var någon någonsin blev bestänkt! Metodist, presbyterian, katolik, tala om för mig, var en enda person någonsin blev bestänkt i Bibeln! Tala om för mig, var en enda någonsin begöts i Bibeln, till syndernas förlåtelse. Säg det! Kan du finna det? Om du kan, så kom till mig, så ska jag gå nedför den här gatan med en skylt på min rygg och säga: ”En falsk profet! Jag har haft fel.” Eller om du finner ett enda ställe i hela Bibeln, där någon någonsin döptes i Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn, på det sättet som åttio procent av er har blivit döpta. Finn mig ett enda Skriftställe, där någon döptes på det viset, så ska jag sätta en skylt på min rygg: ”Falsk profet”, och gå nedför gatan med den *så här*. Och visa mig, var någon någonsin döptes, i den nya Församlingen, som inte måste komma och bli omdöpt igen, i . . . inte endast i ”Jesu” namn, utan i vår Herres Jesu Kristi Namn! Det är riktigt. Se efter, om inte det där är riktigt!

193 Och här, vad är det? Hon var mor till skökor. Vad hade gjort henne till en sköka? Vad gjorde henne till en prostituerad? Hennes lära! Vad gjorde dem till sköka? Hennes lära!

194 Och det är anledningen till, att vi inte tolererar deras samfund och deras dogmer. Vi håller oss rena med den här

Bibeln. Jag vet inte, hur väl ni efterlever Den, men ni har fått lära er Det i alla fall. Riktigt. Det där är er ensak. Jag kan inte få er att leva efter Det. Jag kan bara tala om för er, vad som är Sanningen. Det är därför, vi inte är ett samfund. Jag skulle inte — skulle inte vilja smutsa ner oss för att komma in i sådana saker som det där, att vara tvungna att böja oss för något slags dogm. Jag vill hellre hålla mig till Herrens föraktade få. Jag vill hellre förbli ren och äkta inför Ordet och Gud, och stå där och säga: "Det finns ingen människas blod på mina kläder." Det är därför, vi stannar kvar i Branham Tabernacle. Det är därför, vi inte är med i Assemblies. Det är därför, vi inte är med i Oneness. Det är därför, vi inte är Jesus Only. Det är därför, vi inte är metodister. Det är därför vi inte är baptister. Bara ett — ett litet tabernakel här. Vi har inget samfund alls. Vi är fria i Kristus. Det är därför, vi förblir som vi är. Och Gud har välsignat oss, Gud hjälper oss.

¹⁹⁵ Nu kan vi tala om för er, varför vi tar nattvarden, vi talar om för er, varför vi har fottvagning, varför vi inte låter medlemmarna delta i den, om vi vet, att de är i synd. Det är därför jag de här sista två eller tre veckorna har gått från den ene medlemmen till den andre, där ni har haft era små bråk med varandra också. Och gick omkring, den ene ville inte tala med den andre, och möttes på vägen och vände bort ert huvud. Fy skäms på er, som har tagit emot Guds välsignade bägare tvärs över det här altaret här och kallat er för bröder och systrar, och sedan sätter er i telefon och pratar på om varandra! Ni passar inte att kallas kristna, då ni är på det sättet. Riktigt. Håll er borta från de där telefonerna! Om ni inte kan tala gott om någon, så prata inte alls! Kom ihåg, att Gud kommer att hålla er ansvariga! Så länge den sortens ande är i en, vet man, att man inte har det rätt ställt med Gud. Om ni inte känner. . .

¹⁹⁶ Om en man har fel, så gå till honom och försonas! Om ni inte kan försonas, så ta någon med dig! Inte underligt, att Gud inte kan fostra Sin Församling, då ni inte gör det på rätt sätt. Istället för att ta telefonen och prata om den här, om vad som har ägt rum och små kulter osv., så där. Istället för att göra så, varför gör ni inte, som Bibeln säger? Om någon broder har ertappats med ett felsteg, gå till honom och se efter, om du inte kan försonas med honom! "Nja, det var nu han, som gjorde det mot mig!" Jag bryr mig inte om, vad han gjorde, gå till honom ändå! Det står inte, att han ska komma till dig. Gå till honom, du, om han har fel! Du säger: "Nej, han hade fel. Han borde komma till mig." Det där är inte, vad Bibeln säger. Bibeln säger, att du ska gå till honom. Om han har fel ska du gå till honom.

¹⁹⁷ Och om han då inte vill lyssna på dig, då tar du med dig någon som vittne.

¹⁹⁸ Och om han inte vill möta det vittnet, säg då: "Nu tar jag med mig din pastor." Sedan talar du om för honom, säg: "Jag ska berätta det för församlingen, och om trettio dagar från och med

nu, om ni bröder inte har gjort upp det där . . . Den här brodern här vill försonas. Du vill inte göra det. Och om ni inte gör upp det där inom trettio dagar, vad kommer då att hända? Du är inte längre en av oss.”

¹⁹⁹ Bibeln säger: ”Om han inte vill lyssna till församlingen, låt honom då vara för er som en hedning och en publikan.” Ser ni, så länge en broder är under församlingens skydd, skyddar Kristi Blod honom. Det är skälet till, att vi inte får församlingen att fungera, liksom den gör. Riktigt nu, *Det Här* är bap- . . . Baptistkyrkans, rättare sagt detta Branham Tabernacles Lära, om ni vill göra det. Ser ni, varför kan inte . . .

²⁰⁰ Man har här, säg till exempel två män, säg Leo och jag. Vill ni ha mig . . . Och jag säger: ”Nja, han — han gjorde fel mot mig.” Det gör ingen skillnad. Det är meningen, att jag ska gå till honom. Nåväl, han är medlem i den här församlingen. Han har — han har blivit en kristen. Han har tagit nattvarden här vid räknet tillsammans med mig. Och vi har blivit döpta i Herrens Jesu Namn. Vandrade ärligt liksom bröder emot varandra, så händer det någonting.

²⁰¹ Det är inte människan. Nittio procent av gångerna är det djävulen, som kommer emellan människorna. Det är inte människorna. Det är djävulen. Och så länge man låter djävulen göra det där, skadar man sin broder. Det är riktigt.

²⁰² Ja, någonting är fel med Leo och mig. Låt oss gå och göra upp det! Och om du ser, att det är någonting, är det din plikt att komma till oss och säga: ”Ni pojkar ska komma hit bägge två och träffas. Vi ska reda ut den här saken.” Om han nu kommer dit, då, och där kommer att få reda på det, då är vi här. Jag säger: ”Ja, först och främst, om vi — vi inte kan komma överens, så får du komma till församlingen så där.”

²⁰³ Och så — så länge som man inte gör någonting åt det, skyddar Jesu Kristi Blod i alla fall oss båda. Förstår ni? Men sedan kommer den där — den där gamla cancern att starta en ny cancer, och den cancern kommer att starta en ny cancer, och alltsammans kommer att bli sjukt överallt, hela församlingen. Sedan kommer man dithän, att man kommer in i kyrkan, och det är så kallt, att man måste be vaktmästaren komma och bryta ut istapparna, innan församlingen kan komma in. Nu vet ni, att det där är riktigt. Och kallt! Någon sitter här, ni vet, och säger bara inte någonting. ”Ja, vi brukade vara så andliga.” Ja, vad har hänt? Ni löpte bra, vad blev det för fel? Ser ni, er synd skiljer er åt. Och Gud kommer att hålla er ansvariga för det, bröder. Nu ska jag reda ut den här saken.

²⁰⁴ Inget fel på mig, inget fel på Leo. Det är djävulen, som har kommit emellan oss. Det är riktigt. Få saken utredd! Gå till honom. Om han då inte vill lyssna, eller om jag inte vill lyssna, hur det än är, så tala om det för församlingen! Om han inte

kommer och försonas med församlingen inom trettio dagar, så är han borta från Jesu beskydd. Vi förlorar honom. Det är exakt riktigt. Ge sedan akt på, vad som händer! Låt Gud sköta om uppfostrandet då! Du har dina händer borta från det. Du har gjort så gott du kunde. Låt sedan Gud ha honom ett litet tag! Han kommer att överlämna honom till djävulen. Han kommer att komma då. Om han inte gör det, varar hans liv bara en kort tid.

205 Kommer ni ihåg i Bibeln, där det var en broder, som inte ville få det rätt ställt med Gud? Hur många kommer ihåg fallet? Han levde ihop med sin fostermor, och de kunde inte få honom till rätta. Paulus sa: "Överlämna honom åt djävulen, till fördärvet!" Ni finner i Andra Korintierbrevet, att han kom till rätta.

206 Jag har en broder, en god vän, jag vill gärna nämna hans namn här, en predikande broder. Och denna predikande broder, hans namn är broder Rasmussen. Många av er predikanter, som sitter här ikväll, hans namn är på era papper. Det är den där samfundsobundne från Chicago. Och titta! Han hade en pojke, predikant, och han gick och gifte sig med en katolsk flicka och satte igång så där. Och de tänkte göra *det här*, *det där* och *det andra* och — och allt möjligt, kom i en del svårigheter. Och hans pappa gick till honom och sa: "Titta nu, min son, ska du försonas?"

Han sa: "Pappa . . ."

Han kallade deras församling för en skara frimicklar, hans pappas. Han sa: "Titta nu, tänker du reda upp den där saken med den här församlingen?"

207 Han sa: "Nu pappa, är du ju min pappa, och jag vill inte komma i några svårigheter med dig." All right.

208 Han gick och hämtade en av diakonerna och gick ner till hans hus. Han sa — sa: "Wesley, jag vill tala med dig." Han sa: "Ska du reda upp den här saken med församlingen?" Och han gav honom ett kort två-svar så där. Han sa: "Kom ihåg, Wesley, att jag är pastor i den församlingen. Jag är din pappa, men jag ska göra det, som Gud säger, att jag ska göra. Jag ger dig trettio dagar på dig att ställa det där till rätta med den där församlingen, annars kommer vi att utesluta dig från Guds Närvaro. Du är min egen son. Det där är min Frälsare." Han sa: "Jag älskar dig. Och du vet, att jag älskar dig, Wesley. Jag skulle dö just nu för dig. Men du måste få det rätt ställt med Guds Ord. Förstår du?" Han sa: "Jag är pastorn. Jag är herden för den där hjorden. Om du är mitt barn, eller vem du än är, måste du rätta dig efter Guds Ord. Om du inte gör det, är jag inte lämplig att vara Hans herde."

209 Gosse, det är en pastor. Det är en man. Tycker ni inte det? Det är en man. Han sa så till sin pojke. "Och sårade honom," sa han. Men han sa: "Vad? Vem ska man såra, mannen eller såra sin Frälsare? Så," sa han, "sedan fortsatte vi." Och sa: "Han ville inte göra det. Och vi . . . Jag talade om det för församlingen."

210 Han sa: ”Min egen son, Wesley, han vägrar att höra på mig i den här frågan. Han vägrar att höra på diakonen. Och du är vittne till detta, broder *Den-och-den*?”

”Ja, det är jag.”

”All right. Klockan åtta nästa söndag, om fyra veckor från nu, om han inte har ställt det där till rätta med den här församlingen, överlämnar vi Wesley, min son, till djävulen, till köttets fördärv. Hans Blod, Jesu Kristi Blod och den här församlingen skyddar honom inte längre.”

211 Och den kvällen kom. Stod på predikstolen, sa: ”Han har två minuter till.” Stunden kom. Han sa: ”Eftersom min son, Wesley Rasmussen . . . Som det har sagts till den här församlingen, till dig, allsmäktige Gud, har vi gjort allt, vi kan göra, enligt dina Ord och Din Sons, vår Frälsares, instruktioner, har han lämnat oss. Jag och den här församlingen tillsammans med mig, vi överlämnar nu min pojke till för- . . . , åt djävulen till hans kötts fördärv, så att hans själ ska bli frälst.” Det var allt, som sades. Ingenting hände på en vecka eller två, kanske en månad eller två.

212 En kväll blev gamle Wesley sjuk. Och då han blev sjuk, fortsatte han att bli sjukare. Han ringde till doktorn. Doktorn kom upp och undersökte honom. Han hade fyrtio komma fem graders feber. Han kunde inte finna någon orsak till det. Fortsatte bara att bli sjukare. Doktorn sa: ”Gosse, jag vet inte, vad som har hänt med dig.” Han visste inte vad han skulle göra. Han sa: ”Vi ska ringa en specialist.” De ringde en specialist, och specialisten kom in dit. De tog honom bort till sjukhuset, undersökte honom, allting annat. Och sa: ”Jag kan bara inte säga er någonting. Pojken bara — ser bara ut, som om han ska dö.” Hans hustru stod där och grät och allting så där. Och barnen stod runt sängen och överallt så där. Han sa: ”Han håller på att dö. Det är alltsammans.” Han sa: ”Hans puls och andning, det bara går ner hela tiden.”

213 Han sa: ”Ring pappa.” Jaa, då. Det är så, det ska göras. Så är det. ”Ring pappa!” Och hans pappa for dit ut till sjukhuset riktigt fort för att träffa honom. Han sa: ”Pappa, jag kan inte nu, men Gud hör mina ord. Jag ska ställa allting till rätta. Jag ska ställa det till rätta. Ja, det ska jag.” Jajamensan, broder. Just då började hans andning att komma tillbaka till normal igen.

214 Och följande söndag var han uppe inför församlingen. Han sa: ”Jag har syndat inför Gud, i den här församlingens närvaro. Jag vägrade att höra på pastorns ord. Jag — jag vägrade att höra på diakonen här.” Och han sa: ”Jag ber den här församlingen att förlåta mig för det onda, som jag har gjort så där.” Han sa: ”Gud har skonat mitt liv.” Jag ska säga er, han rättade in sig. Ja. Det där är, vad man måste göra, ser ni. Förstår ni? Ni, om ni bara vill göra det på Guds sätt! Förstår ni?

²¹⁵ Ser ni, nu, sättet vi gör det på, vi har ett styrelsemöte, och vi säger: "Ja, ska vi nu behålla . . ." Jag säger inte tabernaklet, utan jag menar oss protestantiska människor. Vi har ett styrelsemöte och: "Vad tycker ni om Jones? Vad tycker ni, att vi bör göra med honom? Jag tror att han skulle bli en bättre medlem hos metodisterna, än han är hos oss." Varsågod! Det där, det är fel. Det är orsaken till, att vi inte måste följa deras traditioner. Och någon biskop, vi måste kalla honom (nån- någon . . . vad är det man kallar honom? Distriktsmannen i den här pingstkyrkan? "distriktsföreståndaren") — kalla in honom för att se efter, hur den här mannen uppför sig.

²¹⁶ Bibeln talar om för oss, vad vi ska göra. Det är orsaken till, att vi inte håller på med deras samfund. Vi håller oss fria från den där saken. Amen. Ni är väl inte arga på mig? Var inte det! All right. Jag kommer troligen att få några väldigt bra frågor i morgon kväll. Men, ja, det där är riktigt. Förstår ni? Kom ihåg! Vet. . .

²¹⁷ Jag säger det här nu. Ni människor, som är här från olika samfundsförsamlingar, ert samfund, och, broder, jag säger inte, att ni inte är kristna. Jag säger inte, att ert samfund inte har tusentals underbara kristna där inne. Jag försöker säga orsaken till, att vi inte är ett samfund. För jag skulle bara inte kunna stå för det. Nänämansen. Det skulle jag förvisso inte. De försöker tala om för en, vad man ska göra. Om Gud kallade mig att predika Evangeliet, så predikar jag Det på det sättet, som Gud säger åt mig att göra det. Det är precis exakt så, som det är skrivet här i den här Bibeln. Om det inte stämmer med Det Här, så är det det där som. . . Gud kommer att döma mig för det. Men om jag — om jag — om jag ser vargen komma, eller fienden komma, och jag inte varnar dem, då utkräver Gud det av mig. Men om jag varnar er, då är det er ensak sedan. Förstår ni?

²¹⁸ Kom ihåg: "Där i den yttersta tiden, att farliga tider ska komma, människorna kommer att älska sig själva, skrytare, högfärdiga, hädare." Hädare, ser ni: "Å, den där samlingen idioter! Underverkens tider är förbi. Det finns ingenting sådant." Han är en gammal falsk profet. "Vi vet, att våra kvinnor har precis lika mycket förnuft som våra män." Jag ifrågasätter inte det där alls, men Guds Bibel säger, att hon ska hållas borta från predikstolen. Det är — det är gott nog åt mig, ser ni. Det är riktigt. All right. Förstår ni?

Och man sa: "Ja, våra samfund, nu, vi har precis lika många trevliga människor, som ni har där borta i tabernaklet." Jag säger inte det där alls, men Bibeln fördömer samfund. Det är riktigt. Och så säger jag inte, att ni inte har fina medlemmar i er församling. Det är underbart. De är fina människor. Några av de finaste människorna möter jag i dem allesammans, katoliker och hela vägen. Allesammans. Jag träffar fina medlemmar.

219 Sättet, nu, som vi kommer att ta fram det här på nu, vänner, om Herren vill, i de här nästa två studierna, kanske. . . Jag ska låta er veta i morgon förmiddag, om vi måste ha möte i morgon eftermiddag eller inte, ser ni, för att få ut det. Anledningen till att vi försöker göra det är, att jag vill sätta det på spetsen nu. Om ni nu vill ta med er någon, är ni varmt välkomna att göra det. Men kom nu ihåg, att inte — att inte gå bort och bara försöka finna fel! Ni kommer hit. . . Jag talar bara till min — till min församling, ser ni. Jag undervisar inte om det här utanför min församling här, för det är den andre mannens sak. Så det är han, som är herde för den hjorden. Och — och jag är bara. . . [Tomt ställe på bandet. — Utg.]

220 Raka vägen tillbaka till 1 Mosebok, man drar rakt igenom den och ser efter, var det är någonstans. Nu går vi tillbaka till 1 Mosebok, för att ta reda på, varför ett utomäktenskapligt barn inte skulle få komma in i Herrens församling i fjorton generationer. Hur det tog. . . Det skulle vara fyrahundra år, för att den synden skulle preskriberas. Hur vi ska få reda på, hur föräldrarnas orättfärdighet hemsöks på barnen och barnen, hur det började i 1 Mosebok, osv.

221 Och man. . . Då kommer ni att få se, hur det där är, gå hela vägen tillbaka, då Gud, innan världens grund lades, innan en enda atom någonsin sprängdes, fordom innan det någonsin fanns en ljusmeteor, som någonsin kom till existens, Gud kände till varenda skapelse och allting, som någonsin skulle vara på jorden. Finns det någon här. . . Man skulle inte kunna förklara ordet och plocka sönder det, och säga vad ordet "oändlig" betyder. Precis liksom att vrida sin kamera till — till oändligt. Bara, det är bara därifrån och framåt, det är alltsammans. Förstår ni? Oändligt! Och vi kan inte i ett ändligt sinne någonsin förstå, vad det oändliga Sinnet skulle kunna tänka ut. Ser ni, vi kan inte göra det. Du, du kan inte göra det. Förstår du? Men om du bara ger akt, håller till i Anden, kan du känna det där långt borta. Och — och kom tillbaka hit i Skriften, så ska du få se nu, ser du, långt innan världens grund någonsin lades.

222 Nu säger Bibeln, att Jesus Kristus var Guds Lamm. Lyssna nu riktigt noga, ifall några av er inte kommer att vara här i morgon för att höra det avslutas. Bibeln säger, att Jesus Kristus var Guds Lamm, slaktad från då världens grund lades. Är det där riktigt? När slaktades Han? Från grundläggandet. Det där är världen, om den är gjord av en massa sönderslagna atomer, som dragits från solen där borta, innan den var det. Då, innan det någonsin var en atom, som först bröts sönder i solen, om det var en meteor ifrån solen, vilket skulle vara hundra miljarder triljoner triljoner år tillbaka, innan det ens fanns en enda ljusmeteor, som Kristus slaktades. När Guds stora sinne ställer in sig på en sak, är det en färdig produkt. Då Gud sa: "Varde!", är det redan färdigt. Om det skulle ta hundra miljarder år att fullborda, är

det redan färdigt, så snart Han sa det. ”Och då Lammet slaktades från då världens grund lades”, skrev samma Bibel, samma Ande, och sa: ”Våra namn skrevs i Lammets Livsbok innan världens grund lades.”

²²³ Så mannen som skrev sången, ”Det skrevs ner ett nytt namn i Härligheten”, man menade gott, men han var inte enligt Skriften. Förstår ni? Det där namnet skrevs ner i Härligheten då världen . . . Då, innan världen någonsin började. Då Lammet slaktades, skrevs våra namn in i Lammets Livsbok.

²²⁴ Låt — låt mig bara ge er ett enda litet Skriftställe! Kan ni hålla ut bara en minut? Det kommer till mig just nu. Jag tror, att jag kan slå upp det direkt. Jag är inte säker. Och nu är jag ledsen att jag uppehåller er så här länge, men jag sa ju till er, att det skulle bli midnatt. Det är inte riktigt så illa. Men jag — jag vill bara få tag i det här, bara ett enda Skriftställe till det där.

Slå nu tillsammans med mig upp Romarbrevet, och jag vill att ni ska läsa det här tillsammans med mig! Låt oss nu se, Romarbrevet, om jag kan finna det, just ungefär precis här! Låt oss nu få tag i Romarbrevet 8, och — och låt oss börja med den 28:e versen i Romarbrevets 8:e kapitel! Och jag vill, att ni bara läser det i bön tillsammans med mig nu. Lyssna här, just vad Gud sa nu!

Och vi vet att allting samverkar till det goda för dem, som älskar Gud, för dem som är . . . kallade enligt hans rådslut.

För dem, som han förut kände, . . .

²²⁵ Det där ger er . . . Kan ni läsa tillsammans med mig? ”För han . . .”

För dem, som han förut kände, förutbestämde han också (all right) att bli formade till hans Sons avbild, så att han skulle vara den förstfödde bland många bröder.

Dessutom, de som han förutbestämde, dem kallade han också, och de som han kallade, dem rättfärdiggjorde han också, och dem, som han rättfärdiggjorde, dem förhärligade han också.

²²⁶ Från då världens grund lades! Då Gud tittade ner . . . Nu styr inte Gud sitt kontor och säger: ”Tja, nu ska jag . . . Å, vad ska vi göra nu?” Förstår ni? Det finns ingenting . . .

²²⁷ Kom ihåg att orättfärdighet, synd, är förvrängd rättfärdighet. Djävulen kan inte skapa. Förstår varenda en, allesammans, det? Det är en Lära i den här församlingen. Djävulen kan inte skapa. Han kan förvränga det, som Gud har skapat. Vad är nu perversion? Här ser ni alla ut som vuxna, de flesta. Lyssna på det här! Vi är gifta människor. Och ni gifta män och ni gifta kvinnor kan leva tillsammans som man och hustru, och de där kvinnorna är precis liksom om de aldrig

var. . . De är jungfrur, så länge som ni stannade hos er man. Det är riktigt. Det där är nu legalt och lagligt, och det är all right. Det är förordnat av Gud att göra så. En annan kvinna kan utföra samma ens hustrus akt, en av dem, man är rättfärdig i Guds ögon. Och samma akt med en annan kvinna, man är fördömd inför Gud, till döds. Vad är det? Rättfärdigheten förvrängd, ser ni, rättfärdigheten förvrängd. Nu kan djävulen inte skapa, men han förvränger det, som Gud redan har skapat.

²²⁸ Vad är en lögn? Det är sanningen förvrängd. Någon sa: "Å, titta, det var lördag kväll, klockan nio, ja, Bill Branham var i Jeffersonville.", korrekt. "Nere på Antz's saloon, drucken.", en lögn. Vad var det? Jag var i Jeffersonville. Det är sant. Det var rättfärdigheten, som förvrängdes till en lögn. Förstår ni, vad jag menar? Ser ni, en lögn fördärvar rätten. Det var någonting, som talade om, var jag var någonstans. Om det nu hade sagts: "I kyrkan och predikade.", korrekt. Det är rättfärdighet. Han sa sanningen. "På krogen och drack.", en lögn. Förvrängt, ser ni, sanningen förvrängd. Förstår ni, vad jag menar? All orättfärdighet är förvrängd rättfärdighet.

²²⁹ Döden, vad är det? Livet, förvrängt. Sjukdom? Hälsan, förvrängd. Det är meningen, att du ska vara en bra, stark man. All right. Om du är sjuklig, vad är det? Din hälsa har blivit förvrängd. Förstår du? Det är allt, det är med det. Vad är det? Ni brukade vara unga, vackra kvinnor och starka, vackra män. Nu är ni rynkiga och håller på att bli gamla. Vad är det? Livet förvrängt, ser ni, kommer raka vägen tillbaka igen. Förstår ni? Och det måste komma tillbaka. Välsignat vare Herrens Namn! Gud har lovat att komma tillbaka med det. Och precis lika säkert som det — som det är så (vi vet, att det är så här), lika säkert som det är så, kommer Gud att komma tillbaka med det igen. Han lovade och har svurit, att han skulle göra det. Det är det, som ger det.

²³⁰ Hur, vilken typ av människor borde vi nu vara? Lägg nu märke till, hur de här sakerna äger rum! Dem, som Han förut kände, kallade Han, nu. Dem, som Han kallade, dem rättfärdiggjorde Han. När? Innan världens grund lades, innan världen någonsin började. Om vi nu skulle kunna ta det här Skriftstället och verkligen göra det rättvisa, skulle vi ta timmar till det, men vi — vi vill inte göra det. Men all den här orättfärdigheten här är rättfärdighet, som förvrängts till orättfärdighet. Det är det, som djävulen gör.

Då man nu kommer till tillräknelig ålder, och man vet, vad som är fel och rätt, är det meningen, att man ska vända sig bort från sina fel. För man är född i synd, formad i orättfärdighet, kom till världen och talar lögner. Så man är — man föds faktiskt som ett sexuellt begär, och då måste man födas på nytt, för att få en ny Födelse, för att komma in i Himmelen. För den här sortens födelse, som man har här. . .

231 Ser ni, var Jehovas vittnen skulle ha så alldeles fel där, att tro att den nya Födelsen är kroppens uppståndelse? Ser ni, det kan det inte vara. Förstår ni? Det måste vara någonting. . .

232 Du, du är i en tidsrymd. Och det enda, som är evigt, är någonting som inte har någon början eller något slut. Vad som helst, som är evigt, har aldrig haft någon början och det kommer aldrig att ha något slut. Förstår du? Så om du är en del av Gud, har Anden, som finns i dig, aldrig haft någon början och kommer aldrig att ha något slut, och du är evig med Anden som är i dig. Förstår ni? Precis liksom *Agapao*-kärleken, sedan kommer det ner till *phileo*-kärleken, och sedan ner till lust-kärleken. Det fortsätter bara att gå ner och ner och förvrängas, tills det bara blir en anhopning, en enda röra. Nåväl, det enda sättet, Jesus kom ner för samma stege, ner hit för att plocka upp och ta det tillbaka till den högsta formen från den lägsta formen, från döden till livet, från sjukdom till hälsa, från orättfärdighet till rättfärdighet. Förstår ni? Han blev från Det Högsta till det lägsta, för att Han skulle föra den lägste till Den Högste. Han blev jag, för att jag genom Hans nåd skulle kunna bli Han, arvinge till Tronen i Härligheten. Förstår ni vad jag menar? De där sakerna.

Titta nu! Långt tillbaka, innan den här världen började i de där atomerna där borta, då Gud såg, vad som skulle äga rum, just där såg Han dig, Han såg mig, Han såg varenda loppa, varenda fluga, varenda groda, varenda knott. Allting, som någonsin skulle finnas på jorden, såg Han redan då. Visst gjorde Han det.

233 Han sa nu aldrig: ”Jag ska skicka ner min Son och låta Honom dö, så kanske någon ömkar sig över Honom. Och det kommer att vara ett så ömkligt fall, att kanske någon skulle kunna bli frälst.”

234 Han visste i förväg, vilka som skulle bli frälsta! Jajamensan. Han sa: ”Esau hatar jag, och Jakob älskar jag.”, innan någon av dem någonsin fick en chans att bevisa, vad de var, för Han visste, vad de var. Han visste. Han vet allting. Han visste, vad du skulle göra, innan du föddes, eller då världen började.

235 Titta nu. Som ni vet är jag — jag — jag är skytt. Jag — jag gillar gevär. Och en kvinna i Texas, jag tror att det är Texas, gav mig en Swift, en Swift två-tjugo. Jag önskade mig alltid en. Jag vill undersöka den. Det är det kraftigaste lilla geväret. Det har en tjugotvå-kula, 3,11 grams kula. Och man kan handladda den där. Nu säger fabriken: ”Gör inte det, det är för farligt!” Men man kan handladda den där kulan till fem tusen fot per sekund och ändå behålla den på plats. Fem tusen fot per sekund, det är en engelsk mil per sekund. Med andra ord, en hök som sitter tvåhundra yards bort. Man skjuter höken och ser fjädrarna flyga, redan innan bössan ens stöter en. Förstår ni? Så där, men man tar den, den platta delen av en tandpetare, och stoppar i sitt

krut, och öser i *så där* mycket mer där i, precis så pass mycket att man kan hålla det på en tandpetare, och man skjuter på ett murmeldjur, som sitter i slutet av den här byggnaden här, det sitter bara och tittar på en. Vad är det för fel? Kulan sprängs sönder, den går så fort, o- . . . Och man kan lägga ett lakan mellan här och där, och man kommer aldrig att se ett enda litet fossil falla på lakanet. Den vänder bara tillbaka. Inte till – till aska, vulkanisk aska, utan den går längre än så. Den går tillbaka till de ursprungliga syrorna som skapar koppar och bly som finns där inne. Den går tillbaka liksom den var för hundra miljarder år sedan. Här är nu en liten kula, 3,11 grams kula, som jag håller i min hand, och i nästa sekund har den återvänt till vad den var för hundra miljoner år sedan. Och om världen troligen skulle bestå hundra miljoner år till, skulle den komma tillbaka till en kula igen, skulle kunna hämtas tillbaka direkt, för den skulle formas direkt till koppar.

²³⁶ Titta nu, vad Gud gjorde, och då kommer ni att älska Honom. Sedan kommer ni att gå hem, och på morgonen sover ni litet länge. Och – och ni – ni kommer att älska Honom mer än någonsin. Nu är Gud entreprenör. Hur många vet det? Han är Byggmästare. All right. Lyssna riktigt noga! Gud där borta, nu, eller, som de säger . . . Nu ska vi ta kronologisternas uppfattning om det. Gud, för hundra miljarder år sedan, då Han skulle skapa världen, ja, Han hade just börjat. Nu hade Han . . . Han hade en idé i sitt sinne.

²³⁷ Nu kommer ni att säga: "Om Han är så stor, broder Branham, hur kunde Han då tillåta djävulen att begå synd?" Jo, Han visste, innan djävulen någonsin skapades, att han skulle vara djävulen. Glory! Nu känner jag mig religiös. Oj, oj! Han visste, innan djävulen skapades, att han skulle vara djävulen. Nu frågar ni: "Vad är det med det?" Ni säger: "Varför lät Han honom vara djävulen?" För att Han skulle kunna bevisas vara Gud. Det var därför, Han gjorde det. "Varför fanns det någonsin orättfärdiga? Varför?"

²³⁸ Vilket var till först, en Frälsare eller en syndare? Vem var till först? En Frälsare. Vem var till först, en Helbrägdagörare eller en sjuk person? Varför var det tillåtet att vara syndare? Därför att Hans egenskaper är Frälsarens. Om det aldrig hade varit någon syndare, hade Han aldrig blivit känd som Frälsare. Halleluja! Han kan få allting att vända sig om till Sin ära. "Kan krukmakaren säga till . . . Rättare sagt, kan krukans säga till krukmakaren: 'Varför gjorde du mig så här?'" Vem trampar hjulet? Vem har leran? Vems händer är den i? Paulus sa: "Å, dåraktiga människa, sa Han inte, att Han lät Faraos uppstå just för det här ändamålet?" Förvisso. Han visste det. Innan det fanns en värld, visste Han, vad som skulle bli vad. Och Han lät det finnas synd, så att Han kunde vara Frälsare. Han lät det finnas sjukdom, för att Han skulle vara Helbrägdagörare. Han lät det

finnas hat, för att Han skulle kunna vara Kärlek. Visst gjorde Han det. Han är Gud, och det där är Hans egenskaper. Och Han måste ha någonting för att visa upp Sina egenskaper.

²³⁹ Hur skulle man någonsin veta, att det fanns en natt, hur skulle man någonsin veta att det fanns någon? Om det var dagsljus alltsammans, hur skulle man någonsin veta att det fanns natt? Det finns natt, så den skulle kunna bevisa dagsljuset. Visst finns det det. Amen. Ser ni, vad Han gjorde?

²⁴⁰ Men då Han var där borta, innan världens grund lades, innan Han tog den här gamla solen och Han flyttade den runt den här gamla stjärnan, som vi lever på nu, den här jorden, och Han formade den här borta vid solen och la den omkring solen. Säg, att solen är *här*. Han formade den på *den här* sidan och lät den hänga där i hundra miljarder år. Vad gjorde Han? Några gaser. Han flyttade runt till *den här* sidan, Han skapade någonting annat. Vad gjorde Han där? Litet pottaska. Han rörde sig åt *det här* hållet, och vad gjorde Han här? Han gjorde litet kalcium. Vad gjorde Han? Han skapade dig och mig. Vad gjorde Han? Liksom entreprenören, som lägger ut alla sina tvåtumfyrar och sina tvåtumåttor, sin plåt, sina fasadbräder, han visste precis, hur många byggnader han skulle bygga. Och vi är gjorda av sexton ånmen ur jorden, och Han skapade oss alla och la ut oss där, innan världen någonsin kom till. Och Han . . . Den kan ha varit avlång på den tiden, jag vet inte vad den var. Vad gjorde Han guld och koppar och mässing och vatten och alla de där sakerna för? Han är Entreprenör. Han kanske . . . Byggmästaren, Han la ut allting där, lät allting skäras och formas. Då Han fick alltsammans gjort, var det bara ett stort, stort vulkanutbrott. Han lät de där gamla vulkanerna ruva där uppe i hundra miljoner år för att skapa litet kalcium. Vad är det? Det är en del av dig.

²⁴¹ Och sedan, innan det fanns ett enda dugg liv på den här jorden, låg våra kroppar här. Halleluja! Innan en enda droppe fukt någonsin kom på jorden, låg vi här. Då Adam gick fram och tillbaka i Edens lustgård, låg jag här. Amen. Jajamensan. Å, glory! Då Keruberna, morgonstjärnorna sjöng tillsammans, och Guds söner ropade av fröjd, låg jag här och bara väntade på, att livets andedräkt skulle komma. Jag var här. Han skapade mig här, hade min kropp liggande här. Jajamensan. Om det inte var så, var kom den ifrån? Va? Hur kom den hit? Gud hade den liggande här inne. Gud gjorde det. Vi är gjorda av sexton element: petroleum, pottaska och kosmiskt ljus osv. Ser ni, vi låg här.

²⁴² Vad hände sedan? Då sa Gud till Den Helige Ande, vi ska bara ta det i symbolisk form: "Gå ut du nu och börja älska den där världen! För jag är kärlek, och du är en produkt av mig, så nu ska du gå och älska världen." Och den store Helige Ande, tror vi, kom ut dit, bara i bildform nu. Det var inte så.

Naturligtvis är Den Helige Ande och Gud precis samma syfte, samma, precis samma syfte, Person. Ursäkt mig! Och säg bara att Han slog Sina vingar om jorden! Han började ruva. Vad är det där ruvandets? Liksom hönan gör med sina kycklingar, kuttrar, älskar: "Kluck, kluck, kluck." Å!

243 "Å liv, kom fram!" skrek Han. Han såg sig omkring. "Jag vill ha det vackert på den här jorden. Kom fram, ljus!" Den Helige Ande rörde sig. Och då Han gjorde det, tittade jag. Det rinner en bäck nerför kullen där borta, där borta rinner kalcium ner och blandas med pottaska. Vad bildar det? "Liv, kom fram!" Och en liten påskblomma stack upp sitt huvud under en sten. "Kom hit, Fader, titta på den där."

244 "Den ser bra ut. Fortsätt bara att ruva." Han ruvade ut blommorna. Han tog fram all växtligheten. Han tog fram djurlivet. Fåglarna flög upp ur stoffet. Efter ett tag kom en man och kvinna upp. Upp kom en man, och mannen var både man och kvinna. Inte hermafrodit nu. Bara, det var bara i honom, där fanns en kvinnlig ande.

245 Då man tar en man, som är så förkvinnligad, han kan ju vara all right, balanserad all right, men det är något fel där. Och då man tar en kvinna, som vill klippa håret och ha overall på sig och gå dit ut och: "Pris ske Gud, jag ska säga dig!" Det är någonting, som är fel. En kvinna har en feminin ande och en man är maskulin. Det vet vi. Och ni känner till det där. Ser en kvinna rätt ut, om hon försöker vara och uppföra sig som en man?

246 Å, jag satt en gång, jag var viltvårdare här, och jag satt på bussen och for dit upp och slog den där kvinnan på benet med min hand, och pratade med henne, och jag visste inte att det var en kvinna. Hon hade på sig en av de där svetsarmössorna och ett par stora glasögon, *så där* och jag satt ända där bak, och hon berättade ett eller annat om något som hade gjorts. Hon sa, "Du vet," och hon sa, "och i går kväll," såg precis så grov ut, som hon kunde vara och rökte en cigarett. Hon sa: "I går kväll, ska jag säga er, halkade den där killen, uppe ovanpå den där saken. Han sa: 'Oj då! Han kom glidande ner igenom där.'" Hon sa: "Jag har aldrig skrattat så mycket i hela mitt liv."

247 Och jag skrattade, vet ni, *så där*. Jag sa: "Gosse, det där var en, eller hur?" Satt där och pratade så där. Och tog hon inte av sig den där saken och skakade på huvudet, och hon hade en stor kalufs där uppe, så hon var kvinna. Jag har aldrig känt mig så liten i hela mitt liv. Jag — jag sa: "Är du kvinna?"

Hon sa: "Å, visst!"

248 Jag sa: "Förlåt mig!" Jag har aldrig sett något sådant. Det där, nu, det är sanningen.

249 Jag såg en skylt här om dagen, tyckte liksom att det var spännande. Den hade en stor pil uppåt, där det stod: "Damer som är redo att ha kläder på sig." Jag tänkte: "Pris ske Gud

för det.” Förstår ni? Men jag fann, att det bara var någon sorts kläder, som de redan hade gjort, ni vet. Jag — jag trodde, att de verkligen skulle ta på sig kläder. Det gjorde jag verkligen. Det stod: ”Damerna är redo att ha kläder på sig.” Jag sa: ”Pris ske Gud för dem. Det är bra. Det där tackar jag verkligen Herren för, det.” Men, ser ni, det var bara någon sorts kläder, som de redan hade gjort, någonting. Det måste vara något roligt, eller hur, i det här landet? All right.

²⁵⁰ Så då Adam kom upp. Och då såg Adam ensam ut, så Han tog ett revben från hans sida och skapade Eva, en biprodukt, åt honom. Han gjorde. . . Han tog ut den feminina anden ur Adam och satte den i kvinnan, kärleksanden, feminin, snäll, mild. Och Han lämnade den maskulina anden i Adam. Om det nu finns någonting annat, är det en förvrängning någonstans. Och nu så blev de två ett.

²⁵¹ Och så låt oss bara ta ett litet drama då, innan vi avslutar. Här kommer. . . Här är det Adam, som tar Eva vid armen och de går ut. Jag bara älskar den här berättelsen. Och de går ut, ni vet. Och Eva sa: ”Å, älskling, menar du att du har gjort det?”

”Ja, jag gav det där namn.”

”Men vad kallar du det där?”

”Den där kallas för häst. Mmm.”

”Vad är det där?”

”Det är ko. Mmm.”

”Har du namngett den?”

”Ja. Mmm.”

²⁵² ”Vad kallar du det där, de där två som sitter där med sina huvuden tillsammans?”

”Det är turturduvor.”

²⁵³ ”Å, jag förstår. Jag förstår.” Och fortsätter så där. ”Och vad är det här, här borta?”

”Jag kallar det för *det där*, och det här här.”

²⁵⁴ Och: ”Å, jag förstår. Mmm. Det där är vackert.” Och ett lejon ryter. ”Vad kallar du det där?”

”Det är lejonet.”

”Vad är det här?”

”Tigern.”

²⁵⁵ Och, å, liksom. . . ”Å, jag förstår.” Precis liksom kattungar, ni vet, som jamar på.

²⁵⁶ Så efter ett tag tittar hon sig omkring. Hon sa: ”Älskling, titta där, solen håller på att gå ner. Det är dags att gå till kyrkan.”

Som ni vet, är det bara någonting med att då solen går ner, vill man tillbe. Om man inte går till kyrkan den kvällen tycker

man om att komma in i ett rum och läsa Bibeln. Hur många tycker om att göra det, att vara för sig själv? Förstår ni? Det är bara i en människa att göra det. Man bör göra det.

”Dags att gå till kyrkan.”

257 De sa nu aldrig: ”Nja, vänta lite nu, nu tillhör Jones Assemblies, och vi tillhör. . .” Nej, det fanns ingenting sådant då, så de gick bara upp. De hade ingen kyrka, ingen skön stol att sitta i, så där. De gick bara upp under skogens stora katedral och böjde knä.

258 Och den där Ljusringen hängde där borta i buskarna. Förstår ni? Jag kan höra en Röst som talar neråt och säger: ”Har mina barn trivts på jorden, som Herren, er Gud, har gett er, i dag?”

259 ”Ja, Herre, vi har trivts i dag.” ”Eller hur, älskling?”

260 ”Joo. Ja, älskling, det har vi.” ”Herre, vi sätter verkligen värde på dig. Nu lägger jag mig ner för att sova.” Förstår ni? Och han lägger ut sin stora arm, och hon lägger sig ner på hans arm, och han lägger ner tigern och lägger ner lejonet och allting för att sova. Så fridfullt!

261 Så Gud kommer ner och Han tar ner, å, en skara Änglar, Gabriel, Hans skapelse från Himmelen. Så de kommer ner och de går på tå riktigt tyst in i sovrummet, ser ni, och tittar sig omkring. Gabriel sa: ”Kom hit, Fader! Kom hit! Titta här! Här är han. Här, här ligger dina barn här.”

262 Hur många här inne har någonsin gått till sängkanten, några av er mödrar, du och pappa tillsammans, och tittat på den lille pojken, den lilla flickan, och ni bara påminner varandra: ”Är — är han inte lik dig, på *det här* sättet och på *det där* sättet?” Gjorde ni någonsin det? Å, så många gånger jag har gått och sagt till Meda, sagt det om Josef. Hon säger: ”Bill, han har hög panna liksom du.”

263 ”Ja. Men, Meda, han har stora ögon liksom du.” Varför? Han är en del av vår . . . Han är en produkt av vår — av vår förening.

264 Och nu sa Fadern, kan säga så här om det här. Han sa: ”Du vet. . .” Och Gabriel sa: ”Du vet, han ser precis ut liksom du.” Det är så, Gud ser ut. Titta på dig själv! Det är så Gud ser ut. Han ser ut som du. Du är hans avkomma. Hur många vet det? Förstår ni?

265 Titta nu! Vad är den lägsta form av liv, som vi har? Grodan. Vad är den högsta formen av liv? Människan. Förvisso. Och vad är den högsta formen? Det bara fortsatte att komma från den lägsta, uppåt, från en groda till *det här* och till *det där* och till fågeln, till osv. i högre livsformer, tills det kom till den högsta form det kunde komma, då skapades det till Guds avbild. Varsågod! Och kvinnan skapades inte till Guds avbild, utan till människans avbild. Förstår ni?

Nu är de där, nu. Och Gud tittar på dem och sa: ”Ja, de ser ut — de ser härliga ut.”

²⁶⁶ Vad var det där, broder? De måste aldrig dö. Det där var bara den första handfullen kalcium, den första pottaskan, och allt började så. Är det inte vackert? Men synden kom och fördärvade bilden. Är nu Gud. . . Vad tillät Gud den att göra? Varför tillät Han det att vara, liksom vi talade om för en stund sedan? Han tillät det, så att Han skulle kunna bevisa, att Han var Frälsare. Han gjorde det. Han lät sjukdom ske, så att Han skulle kunna bevisa, att Han var Helbrägdagörare. Han lät döden ske, för att bevisa, att Han var Livet. Förstår ni? Han lät alla dessa tråkiga saker ske för att bevisa, att Han var god, vad Han var. Vi ska. . .

²⁶⁷ Man talar om att sjunga återlösningsberättelsen! Å, broder, då Jesus kommer, kommer den här — den här Församlingen att stå där borta på jordens ring och sjunga berättelserna om återlösningen, då Änglarna kommer att böja sitt huvud och inte veta, vad vi talar om. Nåväl, de var aldrig förlorade. De vet inte, vad vi har gått igenom. Vi vet, vad det innebär att vara förlorad och bli funnen. Å, kan vi inte skrika Hans pris! Han är ingen Frälsare för dem. De behövde aldrig någon frälsning. Han var ingen Helbrägdagörare för dem. Nej. Glory! Han är inte — Han är inte Livet för dem. Visst inte. De var aldrig döda i synd och överträdelser. Vi var det, och vi har blivit levande. Där är vi. Vad kommer vi att säga, med våra kronor avtagna: ”Å, du är pastor *Den-och-den*”? Nej, nej, nej, nej, nej. All ära till Honom! Så är det. Varsågod! Sedan ska vi berätta berättelsen om hur vi vann seger. Vi kommer att förstå det bättre så småningom.

²⁶⁸ Sedan då i det där där, vad hände sedan? Sa Gud då bara: ”Tja, jag kan lika gärna bara helt enkelt förstöra all min pottaska och kalcium. Det är fördärvat alltsammans.”? Nej, nej. Han visste, att det skulle bli så.

Om nu Den Helige Ande gjorde mig till den jag är, och jag äter mat och lägger in i min kropp, och byggs upp till det jag är nu. Ändå skapades jag nu i form. Varenda bild, som Gud såg innan världens grund lades, mognar och materialiseras. Förstår ni? Den kom fram ur kvinnan, som Han sa, att den skulle göra. Nästa gång kommer den fram från Gud. Den kom den gången genom kvinnan. Den kommer den här gången genom Mannen. Förstår ni? Den kom den gången genom ett sexuellt begär. Den kommer den här gången genom ett uttalat Guds Ord. Förstår ni?

²⁶⁹ Där, kan nu någonting skada mig? Nänämensan. Det finns ingenting, som kan skada oss. Paulus sa: ”Även om närvarande ting, saker som kommer, sjukdom och död, kan ingenting skilja oss från Guds kärlek, som är i Kristus.” Ingenting kan skilja oss.

²⁷⁰ Jag har liksom berättat en liten historia. Jag är bara ungefär fem hårstrån från att vara helt flintskallig. Och jag höll på att

kamma de här få för någon tid sedan, och min hustru sa: "Billy, du är nästan flintskallig."

Jag sa: "Men jag har inte förlorat ett enda av dem."

Hon sa: "Var är de någonstans?"

²⁷¹ Jag sa: "Var var de, innan jag fick dem?" Förstår ni? "Var de än var, innan jag fick dem."

Det var nu en gång för hundra år sedan, då de här hårstråna inte alls var här, utan de var här ute i stoftet. Är det riktigt? Sedan, för ungefär femtio år sedan, började de komma på mitt huvud. Varifrån kom de? Ur stoftet. Och nu håller de på att återvända dit de var. Är det riktigt? De fanns inte till, sedan fanns de till, och nu finns de inte till. Vad är det? Vad gjorde dem till vad de är? Gud! Där är Han. Han målade en bild och sa: "Det är så, jag vill ha honom."

²⁷² "Å, död, var är din udd? Grav, var är din seger?" Ni kanske begraver mig härifrån en vacker dag. Jag vet inte. Men, broder, jag kommer inte att vara död. Det ska jag säga er. Nänämensan. Å!

Vi ska uppstå, (Halleluja!)

Vi ska uppstå!

På uppståndelsemorgonen,

Då dödens galler har gått sönder,

Vi ska uppstå, (Halleluja!) vi ska uppstå.

Det finns ingenting, som kan hindra mig från att uppstå. Det finns inte tillräckligt med djävlar i hela helvetet, för att hindra mig från att uppstå. Det finns inte tillräckligt med någonting någonstans, för att hindra mig från att uppstå. Jag har Guds löfte. Jag har Den Helige Ande. Jag har Zoe, Guds eviga Liv, som vilar här inne. Det här gamla kadavret kom därifrån, och Gud ruvade upp mig ur jorden. Och om Han, som ruvade upp mig ur jorden. . .

²⁷³ Då jag blev äldre, varenda gång jag nu hörde en kyrkklocka, talade Någonting till mig, en liten, liten pojke. En Ängel talade ur en buske och sa: "Drick eller rök aldrig! Jag har ett arbete för dig att utföra. Orena inte din kropp och spring omkring med kvinnor osv.! Du, jag har någonting för dig att göra, då du blir äldre."

"Vem är du? Vem är du?"

²⁷⁴ "Du får veta mer om det senare." Efter ett tag kom Han här. Han hänger där borta vid dopet. Han visar Sig. Han förklarar Sig. Han svarar. Jag ser Honom stå där borta, överallt, åt alla håll.

²⁷⁵ Hur ska man göra, om Han gjorde mig till den jag är, utan att jag hade något val alls. . .? Jag har aldrig gått tillbaka dit och sagt: "Charlie Branham, gift dig nu med Ella Harvey och

föd fram mig ur jorden!” Nänämensan. Jag hade aldrig något val ifråga om det. Gud gjorde det där.

Och om han gjorde mig till den jag är, utan något val, hur mycket mer, då Den Helige Ande börjar ruva över mig, och jag säger: ”Ja, Herre, du är min Skapare. Jag älskar dig och tar emot dig som min Frälsare!” Hur ska man kunna hålla kvar mig i stoftet? Man kan bara inte göra det, broder. Kan bara inte göra det.

²⁷⁶ Gud har aldrig format en enda bit av det här kalciumet, eller pottaskan eller någonting annat, som någonsin kommer att slösas bort. ”Alla, som Fadern har gett mig, innan världens grund lades, kommer att komma till mig.” Ååå! Jag känner för att skrika, det gör jag ärligt sagt. ”Alla, som Fadern har gett mig, kommer att komma till mig, och ingen av dem ska gå förlorad, utan jag ska låta dem uppstå i uppståndelsen.” Jag hörde Honom kalla, då jag kom till Honom. Hur kan de hålla mig kvar i jordens stoft? Det finns inte tillräckligt många begravningsentreprenörer i världen för att klappa mig i ansiktet med en skovel, som någonsin skulle kunna hålla mig kvar i jordens stoft. Jag ska uppstå en dag och stå i Hans likhet, tvagen i Hans Blod, född av Hans Ande! Halleluja! Ha alla de samfund ni vill, jag ska ta Jesus. Amen!

²⁷⁷ Försäkringsmannen kom till mig. Wilmer Snyder, en god vän till mig. Han sa: ”Billy, jag vill sälja en försäkring till dig.”

²⁷⁸ Jag sa: ”Det har jag redan.” (Min hustru såg sig omkring, som om hon skulle säga: ”Vad ljuger du för, gosse?”)

Han sa: ”Har du försäkring?”

Jag sa: ”Jajamensan.”

Han sa: ”Vilket bolag är den hos? Vad är det?”

²⁷⁹ Jag sa: ”Saliga försäkran, Jesus är min, å, vilken försmak av gudomlig härlighet! Arvinge till frälsning, köpt utav Gud, född av Hans Ande, tvagen i Hans Blod.”

²⁸⁰ Han sa: ”Det där är bra, Billy, men det kommer inte att lägga dig på kyrkogården.”

²⁸¹ Jag sa: ”Det kommer att få ut mig.” Halleluja! Jag är inte orolig för hur jag ska komma dit, det är att komma ut.

²⁸² Så jag har en försäkring som säger mig: ”Jag ska ta upp dig. Alla, som Fadern har gett mig, är mina.” Jag bryr mig inte om, vad min pappa har gjort, vad min mamma har gjort, vad vad som helst var. ”Alla, som Fadern ger mig, kommer att komma till mig, och ingen människa kan komma, utan att min Fader drar henne.” Halleluja! Varför drog Han dem för? ”Jag kände dem i förväg, innan världens grund lades. Då jag slaktade Lammets, slaktade jag honom tillsammans med Honom.” Amen. ”Jag förutbestämde Församlingen.” Vad har förutbestämmelsen? Församlingen. Hur kommer man in i Församlingen? ”Genom en enda Ande döps vi

alla in i en enda Kropp.” Han visste, innan världens grund lades, att vi skulle vara där. ”Och dem, som Han förutbestämde, har Han kallat. Dem, som Han har kallat, har Han rättfärdiggjort. Dem, som Han har rättfärdiggjort, har Han redan förhärligat.”

²⁸³ I Guds Böcker har Han redan sagt, att Han ska möta mig just där. Det finns inte nog med djävlar i helvetet som någonsin kan behålla dem någon annanstans än att hindra dem från att komma just dit, för Gud har redan sagt så, och det avgör saken. Hundra miljarder år innan världen någonsin bildades, om morgonstjärnorna då sjöng tillsammans och Guds söner ropade av glädje, innan det fanns en grund för världen, ser ni, innan det fanns en grund- . . . , och de där Änglarna och allting var lyckliga och ropade om det, innan det fanns en grund för världen, hur ska djävulen någonsin kunna hålla mig kvar i jordens stoft? Kan bara inte göra det. Man har rätt.

²⁸⁴ Låt oss se nu! Det här är demokraternas tid, som jag har här borta. Den är tjugo minuter i elva. Det är bara tjugo minuter i tio. Är det riktigt, broder Wood? Det är riktigt, tjugo minuter i tio. Är alla lyckliga?

Å, jag känner för att resa vidare,
Jag känner för att resa vidare.
Mitt himmelska hem är ljus och klart,
Och jag känner för att resa vidare.

Å, jag känner för att resa vidare,
Jag känner för att resa vidare.
Mitt himmelska hem är ljus och klart,
Och jag känner för att resa vidare.

²⁸⁵ Tycker ni om de där gamla sångerna som den där? Det brukade vara en gammal en, som vi brukade sjunga om, någonting om: ”Nåd och barmhärtighet fann mig. Där lyste Morgonstjärnan.” Hur är den där, syster Gertie? Låt oss se! Hur . . . Hur är den, broder Neville? Ser ni, någonting: ”Nåd och barmhärtighet fann mig. Där visade den klara Morgonstjärnan Sin . . . ? . . . omkring mig.” Mmm. Ja. ”I korset.” Ge oss ett ackord på den där, syster, den där, *Nära korset*. Kom upp hit, broder Neville. Å, jag älskar de här. Hur många tycker om de där gamla inspirerade sångerna? Ni kan ha all er hoppa-upp-och-ner boogie-woogie ni vill. Ge mig den här, ”Det var här nåd och barmhärtighet fann mig.” Det var det. All right, mildt nu!

Jesus, håll mig nära korset,
Där en dyrbar källa,
Fritt för alla, en helande ström,
Flödar från Golgatas kulle.

I korset, i korset,
Vare alltid min ära!
Tills min borttryckta själ ska finna,
Vila på andra sidan floden.

²⁸⁶ [Broder Branham nynnar *Nära korset* — Utg.] Å, så vackert! Tänk på det! Tänk om det inte fanns någon Frälsare! Tänk om vi inte hade det här Ordet! Tänk om Han inte hade kallat dig? Tänk om han inte hade förut känt dig, och du var här ute i den här resten av världen ikväll! Älskar ni honom? Oj, oj! Glöm inte mötena i morgon, nu, klockan halv tio.

I korset, i korset,
Vare alltid min ära!
Tills min borttryckta själ ska finna,
Vila på andra sidan . . .

²⁸⁷ Ge oss nu ackordet till *Rum vid källan!* Den här fina gamla sången, "Det finns rum vid källan." Hur många kan den? "Rum, rum, ja, det finns rum, rum vid Källan." Då ni gör det nu, sträck er riktigt stilla fram på sidan om er och skaka hand med den där brodern! Du vet, nu finns det plats för alla metodister. Det finns plats för baptister. Det finns plats för pingstvännerna. Det finns plats för oss alla nu, vid Källan. Hur många kan den gamla sången? Å, det gör ni säkert. En del av er gamla, nu, det här är en fin, gammal Kentucky-sång nu.

Rum, rum . . .

Skaka hand!

. . . ja, det finns rum,
Det finns rum för dig vid Källan;
Rum, rum, ja, det finns rum,
Det finns rum för dig vid Källan.
Å, rum, rum, det finns gott om rum,
Det finns rum för dig vid Källan;
Å, rum, rum, ja, det finns rum,
Det finns rum för dig vid Källan.

²⁸⁸ Nu har jag en liten överraskning åt er. Alla de senaste predikningarna och böckerna och allting kommer att finnas till salu i andra änden av kyrkan nästa vecka vid mötena. Ljudbanden och allting, och allt i fin litteraturform. Det kommer att finnas ett bord där bak på baksidan i ett av rummen. Och litteraturen, de senaste predikningarna och några av de fina skrifter som ursprungligen publicerades, i nya böcker, nya upplagor, allt kommer att ställas upp i — i slutet av byggnaden den här kommande onsdagskvällen.

Och vi väntar oss en — en härlig tid i Herren. Kom bedjande nu! Ring nu era sjuka och lidande, skriv ett brev till dem! Få in dem hit! Vi ska bara . . . Gud kommer bara att verka mäktigt. Och vi vet, att Han kommer att göra det nu.

²⁸⁹ Och nu har jag gått till alla som jag kände till, som hade något litet. Om det finns något outrett nu, så kom ihåg, att jag sa till er för länge sedan, att vi skulle få det utrett! Och jag vet, att ni vet, att det är en annan anda här, än än det var. Förstår ni? Förstår

ni? Förstår ni? Det är riktigt. Låt den nu inte lämna oss mera! Jag ålägger er inför Jesus Kristus att inte låta den lämna oss. Stanna kvar här med den, ser ni, håll bara allting struket slätt och gå vidare! Ni är bröder. Det är aldrig er bror eller syster som gör något fel. Det är djävulens ande, som kommer in där. Ser ni, han går omkring. Och tyck bara synd om brodern eller systemen, och vet, att det är Satan som kommer emellan. Om du har någon känsla av det, så få ut det där ur dig riktigt kvickt, ser du, för det kommer att ge dig sår. Ja, det gör det. Så håll dig borta från det! Kom bara ihåg:

Det finns rum, rum, gott om rum,

Det finns rum för metodisterna, rum för baptisterna, rum för presbyterianerna. Det finns rum för alla.

Rum, rum, ja, det finns rum,
Det finns rum för dig vid Källan.

290 Hur många minns vår gamla avslutningssång, då?

Ta det Namnet Jesus med dig,
Sorgens och eländets barn!
Det ska fröjd och tröst dig skänka,
Ta det med dig vart du går!

Jag önskar att du kunde stanna hos oss, broder Jeffreys, du och syster Jeffreys, och pojkarna där, och alla de där.

Och så böjda för Namnet Jesus,
Liggande hjälplöst vid Hans fot, (Oj, oj!)
Kungars Kung ska vi kröna Honom i Himlen,
Då vår resa slutad är.

Ta det Namnet Jesus med dig,
Ta det som en Sköld idag!
Å, då frestelsen sig närmar,
Andas det heliga Namnet i bön!

Å, jag älskar det där. Gör inte ni det? Det där underbara Namnet Jesus! Låt oss nu stå upp just nu, medan vi sjunger nu! All right.

Ta det Namnet Jesus med Dig,
Sorgens och eländets barn!
Det kommer att. . . (. . . ? . . .)

. . . Åh, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Dyra namn, (Å, dyra namn!) Åh, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.

291 Det här är litet annorlunda nu. Låt oss bara böja våra huvuden nu och riktigt stilla, låt oss lyfta upp en hand och säga:

Böjda för Namnet Jesus,
Liggande hjälplöst vid Hans fot,
Kungars Kung ska vi kröna Honom i Himlen,
Då vår resa slutad är.

Dyra Namn, å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.
Ja, dyra Namn, å, så ljuvligt!
Jordens hopp och Himlens fröjd.

²⁹² Med våra huvuden fortfarande böjda säger vi... [Broder Branham nynnar *Ta det Namnet Jesus med dig* – Utg.]

VARFÖR ÄR VI INTE ETT SAMFUND? SWD58-0927
(Why Are We Not A Denomination?)

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på lördag kväll den 27 september 1958 i Branham Tabernacle i Jeffersonville i Indiana i U.S.A. har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org